

ஊடு உண்டிடா - கீரைமொண்டு என்னடி, — குரத்த வானில் பார்த்து எழு தானி போர்ப்ப - அக்குளம்பினால் ஆகாயத்திலே பார்த்து எழாரின் மூதாளி சுற்ற, — பரிதியில் திரியும் - சூரியனைப்போலத் திரிவான். எ-று.

கீரை மேலாய்த் திரியும் என்க. குளம்பு சூழ்ந்த நீர் தோன்றத்தக்க ஆழமாக நிலத்தை அகழ்ந்துவிடுதலின், குரத்தரும்விசையின் கீர்மொண்டென் டிடா என்றார். சூரியனும் இருண்டரமாகப் புரவிமேலாகி கிரையுண்டு தானி போர்ப்பத் திரிதல் இயல்பாதலின் அவனை உவமைகூறினார். இதனாற் குதி ரையேற்றத்தின் வன்மை கூறப்பட்டது. (இச)

அறுகுவா ரணத்த வேங்கை யார்த்துமே லீர்த்திட்டங்கஞ்
சிறுகுலா னிலையிற் றாய சித்திரத் திசிரி யுய்யா
பெறுகுவார் விசால மெல்லாம் பிற்பொழு தேந்தும் பெட்பா
னறிசுவா னென்ன வல்லே யாழியி னனக்கு மன்னே.

இ-ள். அறுகு வார் அணத்த வேங்கை ஆர்த்து மேல் ஈர்த்திட்டு அன் கம் சிறகு வான் நிலையில் தாய சித்திரத் திசிரி உய்யா - யானையாளியும் கீண்ட கழுத்தையுடைய புலியும் கட்டப்பட்டு மேலிழுக்கப்பட்டு அங்கம் ஒடுங்கிய பெரிய நிலையோடு தாவியவாறு செய்யப்பட்டுள்ள சித்திரங்களை யுடைய தேரைச் செலுத்தி, — பெறு கு வார் விசாலமெல்லாம் - பெற்று டைய பூமியினது கீண்ட பாப்புழுவுவதையும், — பிற்பொழுது ஏந்தும் பெட்பான் அறிசுவான் என்ன - பிற்காலத்திலே தங்குத்தன்மையினாலே (இங்கனவென இப்பொழுது) அறிபவனைப்போல, — வல்லே ஆழியின் அனக்கும் - விரைத்து உருவையால் அனப்பான். எ-று.

அறுகும் வாரணத்த வேங்கையும் தாய சித்திரம் எனவும், உய்யா அனக்கும் எனவும் இயைக்க. இதனாற் நேரேற்றத்தின் வன்மை கூறப் பட்டது. (இச)

கைத்தலி லிளைஞர் மார்பம் கொட்டிய களபத் திட்ட
நித்திலக் குறியைத் தன்கை கொஞ்சிலை குழைய வாக்கி
வித்தகத் தசல மூடு துளைத்திடும் வேக வாளி
யுய்த்தவர்க் கூறு ழுதே நீக்கின் றுவக்கு மன்னே.

இ-ள். கைத்தல் இவ் இளைஞர் மார்பம் கொட்டிய களபத்து இட்ட நித்திலக் குறியை - (போர்த்தொழிற்பயில்வை) வெறுத்தலில்லாத இளைஞர் களபு மார்பிலப்பிய களபத்தின்மீது பதித்த முத்தாகிய குறியை, — தன் கை கொடும் சிலை குழைய வாக்கி - தனது கையிலுள்ள கொடிய வில்லை வளை வுதம்படி வளைத்தி, — வித்தகத்த அசலம் ஈடு துளைத்திடும் வேக வாளி உய்த்த - சாதுரியத்தோடு மலையினுடும் துளைத்துச் செல்லுகின்ற வேக மான அம்பை (ப் பூட்டி)ச் செலுத்தி, — அவர்க்கு ஈறு உருது நீக்கி

நின்ற உலகும் - அவர்களுக்கு ஊதபாடுதபடி நீக்கி நின்ற மகிழ்வான்.
எ-று.

குதியை நீக்கிநின்ற உலகும் எனவும், வாங்கி உய்த்து நீக்கிநின்ற
உலகும் எனவும் தனித்தனிமுடிக்க. வித்தாதது உய்த்து எனக் கூட்டுக.
இதனால் வித்போர்வலிமை உதப்பட்டது. (௧௮)

கனத்தெழு விலங்கற் நிண்டேர் கட்டடல் கடக்கு மற்று
மனத்துணர் கலைநின்வந்த பவிப்பினுன் மகிழு மாறாச்
சினத்தினம் புலிப்போத் தன்ன திறந்புர வலங்கு மார
வினத்தின வரியே நன்னு னின்னணம் வளரு மன்றே.

இ-ள். கனத்து எழு விலங்கல் நின் தேர் கட்டு அடல் கடக்கும் -
மிக்கெழுவின்ற மலைமையொத்த இன்னிய தேரையுடைய பகையரசர்
கைக் களைத்து (அவர்களது) வலியைக் கடக்கின்ற, -மற்றும் மனத்து உணர்
கலையின் வந்த பவிப்பினுள் மகிழும் - வேறும் மனத்தாறுணரப்படுகின்ற
கலைப்பயில்வின் கண் வந்த வளர்ச்சியினுள் மகிழுவான். - மாறாச் சினத்து
இனம் புலிப்போத்து அன்ன திறந்புரவலர் குமார இனத்து - மரகுத கோ
பத்தையுடைய இலைய புலிப்போத்கையொத்த வலிய அரசகுமாரர்களது
கூட்டத்தின்கண், - இன அரியேறு அன்னுன் - இலைய சிந்தேற்றையொ
த்து விளங்குபவருடைய இரகு, - இன்னணம் வளரும் - இவ்வாறு வளரு
வான். எ-று.

தேர் ஆகுபெயர். மற்றும் என்றது வான் வேல் முதலியவற்றை. இன
த்து அன்னுன் என்க. இன்னணம் என்றது இவைகளைப்பயின்று மகிழார்
தன்னையோடு என்றபடி. (௧௯)

இரகுவுற்பத்திப்படல முற்றிற்று.

யாகப் படலம்.

உரையொடுங் காளை யோங்கக் கடாத்தொடு முரவுக் காலின்
புரையொடுஞ் சரங்கா லத்தின் பொலிவொடும் பொருத்தாநின்ற
நிரையொடுங் கரிய செய்ய வெண்மைப செடிய செங்கை
வரையொடுங் கணலி யோடு மதியொடுங் கடுத்த மன்னன்.

இ-ள். உரையொடும் காளை நங்க - (இவ்வாறு) நீர்த்தியோடும் இரகு
ககாரசை வளர, - கடாத்தொடும் உரவு காலின் புரையொடும் சரங்கா
லத்தின் பொலிவொடும் நிரையொடும் பொருத்தா நின்ற - மதத்தோடும் கூலி

ஹைபொருத்திய காற்றின் பெருமையோடும் சரங்காவத்தின், பெருமை யோடும் முறையாகப் பொருத்திய, —கரிய கொடிய செம்மை ஹையொடும் செய்ய ணையோடும் வெண்மை மதியோடும் கடுத்த மண்ணன் —கரிய யானையோடும் சிவந்த அக்கினியோடும் வெள்ளிய சத்திரனோடும் ஒத்த நிலைமகாராசன். எ-து.

கீர்த்தி கலைப்பயிற்சி முதலியவற்றாலாய கீர்த்தி. ஹைமையும் செம் மையும் கையை விசேடித்து நின்றன. கடாம்முதலியவற்றால் யானைமுதலி யான இனச்செய்யுறுதல்போல இவனும் கானையாத இனச்செயலுடையதான் என்பதாம். நிரணினை. இதுவும் வருஞ் செய்யுளும் ஒருதொடர். (ச)

வெய்தவப் பலத்து றுநன் னிலைகொடு விழைவி னுனைக்
கைநலம் பலத்தை நீக்கும் கடவுண்மா முனிவ னன்பாற்
கெய்தவப் புதிய போது கொண்டருச் சித்த கொன்னைச்
செய்தவப்பலிப்பைநாக்கிச் சிந்தையிற்செருக்குக்கொண்டான்.

இ-ள். வெய்து அலப் பலத்து உரு நன்னிலைகொடு -கொடிய அலப் பலத்தோடு பொருந்தாத நல்ல விதநிலையைக்கொண்டு, —விழைவின் - விரும்பத்தோடு, — ஆனை - பசுவை, — கைதவப் பலத்தை நீக்கும் கடவுள் மா முனிவன் அன்பால் - அஞ்சுமாதிய பிதலியை நீக்கிய பெருமைபொருத் திய தேவையிருடியாகிய வடிப்டாது விரும்பங்காரணமாக, —கொய்த அப் புதிய போது கொண்டு அருச்சித்த கொன்னைச் செய்தவப் பலிப்பை றேச க்கி - கொய்த அந்தப் புதிய மலரைக்கொண்டு பூசித்த கொன்னைமையுடைய செய்யப்படும் தவத்தின் பலிப்பைக்குறித்து, —சிந்தையில் செருக்குக் கொ ண்டான் - மனத்திற் களிப்புற்றான். எ-து.

அன்பால் அருச்சித்த எனவும், கொன்னைத்தனம் எனவும் இயைக்க, தவப்பலிப்பு-புத்திரப்பேறு. மண்ணன் நோக்கிச் செருக்குக்கொண்டான். என்க. (உ)

உப்புடைப் புலனி யெங்கு மொருதனி கவிக்குஞ் சோதிப்
பப்புடைத் தவள முத்தப் பருமனிக் கவினை மண்ணன்
வெப்புடைக் கொடிய தீய விம்மித வினைவை விட்டிற்
துப்புடைத் துரக மேத மிவந்துயான் குழந்து கொண்டான்.

இ-ள். உப்பு உடைப் புலனி எங்கும் ஒருதனி கவிக்கும் - கடலாகிய ஆடைமையுடைய பூமியெங்குத் தனியே கவிக்கின்ற, — சோதிப் பப்பு உடை தவள முத்தப் பருமனிக் கவினை மண்ணன் - ஒளிப்பரப்பையுடைய வெண்மையாகிய பரிய முத்துமணிகளாற்செய்த குடைமையுடைய நிலை மகாராசன், —வெப்பு உடைக் கொடிய விம்மித தீய வினையை விட்டும் துப்பு உடை - வெப்பத்தையுடைய கொடிய அநிசபயன் நிலைகலைத்

செடுக்கின்ற வலியையுடைய, — தாகமேதம் இயற்றுகான் ருழ்த்தொன்
டான் - அகவமேதமாதத்தைச் செய்யும்படி ஆலோசித்தக்கொண்டான்.
எ-து.

கவிக்கும் கவிதை எதை உட்டுக, வருத்தத்தன்மையற்றி கொப்புடை
வன்றாச். தீவினையைக்கும் வலியையுடைய தாகமேதமெனவே, கவி
னையைப்பயந்து கவர்க்கத்தைக்கொடுக்கும் அகவமேதம் என்பதுபெற்றும்.

மிருப்பினிற் றழிஇய வாய விழுப்பொருட் கலப்பை விக்கத்
தொருப்பினிற் றுழ்த்தவென்னி தொடங்குபு வகிட்டன் சொல்லின்
பருப்பினிற் றிறுமை தீர்த்த குணமெலாம் பரித்த நான்னுள்
வருப்பினிற் றவாத நீர வரம்பரி வருக வென்றான்.

இ-ள். மிருப்பினில் தழிஇயவாய விழுப் பொருள் கலப்பை விக்கத்
தொருப்பினில் - மிருதியோடும் பொருந்தினவாய் திறத்த பொருள்களைய
உபகரணங்களினது பொலிவின்றொருதியோடும். — ருழ்த்த வென்னி தொட
ங்குபு - ஆலோசித்த யாகத்தைத் தொடங்கி, — வகிட்டன் சொல்லின் - வகி
ட்டமுனிவருடைய கட்டளைப்படி, — பருப்பினில் திறுமை தீர்த்த - பருப்பி
னோடு குற்றங்களைவலாம் நீங்கியதும், — குணம் எலாம் பரித்த - குணங்க
ளைவலாவதையும் தாகவியதமாயி, — நான் நான் வருப்பினில் தவாத
நீர - துப்பமான அகவதால் வருத்துக்கூறிய இலக்கணங்களிலே தவறாத
தன்மையையுடையதாகிய, — வரம்பரி வருக என்றான் - பாய்கின்ற ருதிரை
வருக என்றான். எ-து.

துவ்விருதிகக் கெட்டுநின்றன. தீர்த்ததும், பரித்ததமாயித் தவாத
நீரையுடைய பரி என்க. ஆகி என்பது எஞ்சினின்றது. சொல்லின் வருக
என்றான் என இயையும். (ச)

வேறு.

குலம்படு மையிரு சுழியுந் கோதற
வலம்படச் சுழிந்தன மாட்சித் தாயின
பலம்படு தெய்வமா மணிப கர்ந்திடி
னலம்படு நான்முறை நனின்றதன்னதே.

இ-ள். குலம் படும் ஐ இரு சுழியும் - (அக்குதிரையிலுள்ள) உயர்ந்த
பத்துச்சுழிகளும், — கோதற அற வலம்படச் சுழிந்தன மாட்சித் தாயின -
குற்றமற வலமாகச் சுழிந்தனவாய் மாட்சிமையுடையதாயின, — பலம்படு
தெய்வ மாணி - பலனைக்கொண்ட பெரிய தேவமணி என்னுஞ் சுழியும், —
பகர்ந்திடும் - சொல்லுகும், — கலம்படு நான் முறை நனின்றது அன்னது -
தன்மையக்கொண்ட அகவலக்கணதவின் விதியிலே சொல்லப்பட்டதா
கிய விதியை ஒத்துள்ளது. எ-து.

ஐயிருசுழி “செமதணிவிரண்டு” என்னும் (திருவா. குதிரை. ௩௧-ஞ்) செய்யுனித் கூறப்பட்டன. கண்டத்தில் வவமரசு நழிந்திருக்குஞ் சுழி தெய்வமணி, அதனை, “திணிதருகழுத்தினிற்றந்ததெய்வத-மணியுளதாகி” என்பதனுலாக.

(இ)

சங்கையின் மூவகை யுரைத்த தன்மை
னங்கழு நடுநிலை யறியப் பட்டது
செங்கழு மதிகழுந் தன்னிச் செவ்வியிற்
பொங்கிய தந்தமும் புகன்ற வண்ணமே.

இ-ள். அங்கமும் - (அதனுடைய) அங்கமும், — சங்கையில் மூவகை உரைத்த தன்மைமீன் - அளவிலே மூவகையாகக்கூறியவியல்பிலே; — சிங்கமும் அதிகமும் தன்னி நடுநிலை அறியப்பட்டது - குறையும் அதிகமும் நீக்கிச் சமமாக அறியப்பட்டது. — செவ்வியில் பொங்கிய தந்தமும் புகன்ற வண்ணம் - செவ்வியோடு பொலிவுற்ற தந்தமும் முன்சொன்னபடியேயாம்.

எ-து.

மூவகை = அதிகம், சமம், சிங்கம். புகன்றவண்ணம் என்றது சமத்தை.

பெருநிறக் கொய்யுளை நிறக்கி செய்ததுவார்த்
தொருநிறத் தமைன்னமே லொழுக்கி யன்னதா
லிருநிறத் தடங்களு மிலங்கு தெற்றியு
மருநிறப் புரோதமு மகன்று காட்டுமே.

இ-ள். பெருநிறக் கொய் உளை - பெரிய நிறத்தைமுடைய கொய்யப்பட்ட பிடர்மரம்; — நிறக்கி செய்தது வார்த்து ஒருநிறத்து அமைந்து மேல் ஒழுக்கி அன்னது - விளக்கி செய்ப்புற்று நீண்டு ஒரேநிறத்தோடுபொருந்தி மேலே ஒழுக்கிவிட்டாற்போன்றது; — இரு நிறத் தடம் களும் இலங்கு தெற்றியும் - இரண்டாகிய நிறமமைந்த விசாலித்த கண்களும், விளக்குவதென்ற தெற்றியும்; — அருநிறப் புரோதமும் - அரிய நிறத்தைமுடைய மூக்கும்; — அகன்று காட்டும் - அகன்று காண்பிக்கும். எ-து.

ஒழுக்குதல் - நிறைத்துவைத்தல்.

(எ)

எய்த்தெழு பிறையினை வளைவின் முகநோர்
வைத்துன தெனினிகர் வகுத்தற் கொப்பதாய்ப்
புத்தமு கொழுக்கிய போல நாகியின்
மத்தம் மிலங்கியும் வலம்பட் டுள்ளதே.

இ-ள். எய்த்து எழு பிறையினை வளைவு இன்றாக நோர் வைத்துன தெனில் - தேய்த்து வகுத்தென்ற பிறையை வளைவில்லாததாக (ச்செய்து) நோர் வைக்கப்பட்டதாயின், — நோர் வகுத்ததற்கு ஒப்பதாய் - அதனை ஒப்பச்சொல்லத்தகியவந்ததாயும், — புத்தமு ஒழுக்கிய போல - புதிய அழகு

ஒழுக்கித்போலவும்,--நாசியின் மத்திமம் இலங்கியும்- மூக்கின்மேலானது விளங்கியும்,--வலம்பட்டு உள்வது -வயஞ்சூழித் துள்ளது. எ-று.

ஒப்பதாய் இலங்கியும், போக இலங்கியும் எனத் தனித்தனிமுடிக்க.

மாகதி மாதரார் மணனிற் பல்படப்
போகிய திருசெவி யரம்பை பூத்தன
சேகமர் குறங்குக டிரண்டு நீண்டன
நாகமழ் மாந்தளிர் நவிறற் கொத்ததே.

இ-ள். மாகதி மாதரார் மணனில் பல்படப் போகியது - பெரிய கதி வானது பெண்டளது மணம்போலப் பலபடச்சென்றுள்ளது, -- திருசெவி பூத்த அரம்பை அன - திருசெவிகளும் பூத்தனவாகிய வானழலின் பூனை ஒத் தன,-- சேக அமர் குறங்குகள் திரண்டு நீண்டன - கயிரம்பொருந்திய தொடைகள் திரண்டு நீண்டென்ன,--நா கமழ் மாந்தளிர் நவிறற்கு ஒத்தது - நாகவானது கமழுகின்ற மாந்தளிரை உலகமசொல்லந்தினைத்தது. எ-று.

பங்கதி-நவகதி. பூத்த என்பதில் அகரத் தொக்குவின்றது. வானழப்பூ கடியும் பண்புப்பற்றிய உணமை. (க)

மற்றுள விளக்கமு மிணைய மாட்சியும்
பெற்றுள வாய்ப்பரி கொணர்ந்த பின்னறிற்
கற்றுள நான்மறை முனிவன் கைக்கொளரச்
சொற்றுள பூசனை நல்கிச் சொல்லுமே.

இ-ள். இணைய மாட்சியும் மற்று உள விளக்கமும் பெற்றுள வாய்பரி கொணர்ந்த பின்னர் - இவ்வாறான இலக்கணங்களின் பெருமையையும் மற்றுமுள்ள இலக்கணங்களின் பிரகாசத்தையும் பெற்றுள்ள வாயுவின்ற குதிரையைக் கொணர்ந்த பின்பு,--நான்மறை கற்றுள முனிவன் கைக் கொளா,--நான்கு வேதங்கூறியும் கற்றறிந்த கவிட்டமுனிவர் கையிற் கொண்டு,--சொற்றுள பூசனை நல்கிச் சொல்லும் - விதிக்கப்பட்ட பூசனையைச்செய்து சொல்லுவார். எ-று.

இன்-நாசியை. கைக்கொளா நல்கிச் சொல்லும் என இயைக்க.(க0)
வேறு.

மேம்படு வெட்சி மூன்றின் புனைதலின் விளங்கு வேள்வி
வாய்ப்பரி காத்த முனை வரகையின் வாகை வாமாற்
தேம்பொழி மலர்ப்பூந் தாசாய் தீநிலை விதன்மேல் வென்றி
வாய்ப்பரி சமைந்து சோக்கி னமரர்க்கு மரிய தந்தே.

இ-ள். மேம்படு வெட்சி மூன்றின் புனைதலின் - மேன்மைபொருந் திய, வெட்சியாகு முதலிய மூன்றினது புனைதலும் பார்க்க,-- விளங்கு உள

செவ்வீ வாம்பரி காத்தல் தானே வாகையின் வாகை ஆம் - விளங்குகின்ற வேள்விக்குரிய பாய்கின்ற குதிரையைக் காத்தலே அரசர்க்குரிய வெற்றி யிலும் நிறந்த வெற்றியாகும், —தேம் பொழி மலர்ப் பூ தாராய் - தேனைச் செலிசின்ற மலர்மலையை அணிந்த அரசனே, — தீது இல்லா இதன் மேல் வென்றி ஆம் பரிசு அமைந்து கோக்கின் - குற்றமில்லாத இக்குதி றையின்மீது வைத்து அடையப்படும் வெற்றி உண்டாந்தன்மையை உற்றுப் பார்க்கில், — அமரர்க்கும் அரியது - தேவர்களுக்கும் அடைத்துகோடல் அரிதேயாகும். எ-று.

ஆதவால் நீ இதனை அரிதாகக் காத்துக் கொள்ளுதல்வேண்டுமென் பது எஞ்சி நின்றது. புனைதவின் என்பதில் இன்றுருபு உறழ்பொருட.)

பெறற்களும் பெற்றி யாவ னொருவனே பெறுகி லன்ன. [ன்சு துறற்குள்ளி னுலகு ளார்க்கும் பிபாறுமையுள் ளுடைக்கு மெ பிறர்க்கினி யுரைப்ப தென்னே பெரியவிப் புரவி காக்கின் மறக்கதி ரயிலவே னம்பி யல்லது மற்றி லென்றான்.

இ-ள். பெறற்கு அரும் பெற்றி யாவன் ஒருவன் பெறுதில் - பெறுதற் கரியதன்மையை யாலுறுவிலும் ஒருவன் பெற்றால், — அன்னது உறற்கு பொறுமை வின் உவரு உள்ளார்க்கும் உன் உடைக்கும் என்க - அவன் அத னைப் பெறுதற்குப் பொறுமையானது தேவர்க்கும் மனத்தை உடைக்கும் எனக்கொள்க, — இனி பிறர்க்கு உரைப்பது என் - அல்லமாயின்; இனிப் பிறர்க்கு (உடைக்கும் என்பதைப்பற்றி யாம்) சொல்லதென்னே, — பெரிய இப்புரவி காக்கின் - பெரிய இந்தக் குதிரையைக் காக்கில், — மறக் கதிர் அயில் வேல் கம்பி அல்லது மற்ற இவ் என்றான் - வீரம்பொருந்திய ஒளி யையுடைய கடரிய வேலையேந்திய இரகு (காக்கலாமே) அல்லாமற் பிறர் ஒருவராலும் காத்தல் உடாது என்றான். எ-று.

காக்கின் அல்லது இவ் என்றான் என்க.

(கஉ)

ஆர்த்தன தொடையல் வேந்த னஹுரை கேளா வாகம் போர்த்தன புளக மிஞ்சி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப வல்லே பார்த்தனன் பகர்தன் முன்ன மப்பணி பணிந்து சென்னி சேர்த்தனன் வலயம் விம்மித் தெறித்திட வீங்கு தோளான்.

இ-ள். ஆர்த்தன தொடையல் வேந்தன் அஹு உரை கேளா - கட்டப் பட்ட மாலையை அணிந்த திலீபமகாராசன் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு, — ஆகம்போர்த்தன புளகம் மிஞ்சி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப - உடம்பு போர்த்தன வாகிய புளகத்தான் மிகுத்து மயிர்ப்புறமானது பொடிப்பையடைய, — பார்த்தனன் வல்லே பகர்தன் முன்னம் - பார்த்து விரையப் பணித்தற்கு முன் னமே, — அப்பணி பணிந்து சென்னி சேர்த்தனன் - அப்பணியை வணங் கிச்செறித் கொண்டான், — வலயம் விம்மித் தெறித்திட வீங்கு தோ

ளான் - (உளிப்பினும் அணிந்த) வலயம் விம்மித் தெறிக்கும்படி பூரிக்கின்ற புயங்களைபுடையவளுகிய இரகு. ஏ-று.

பகர்தன்முன்னம் பணிந்த சேர்த்தான் என்செ. குதிரையைக் காக்குத் தொழினை அஞ்ஞாது மனக்களிப்போடு ஏற்றுக்கொண்டான் என்பார் வலயம்விம்மித்தெறித்திடவீக்குதோளான் என்றார். (கஉ)

மேதகு புரவி தன்னை விடுத்திட விளங்கு முள்ளக்
காதவி விதனைச் சேனைக் கடலொடும் காப்பான் போனான்
தாதனை விளங்குஞ் செவ்வாய்த் தோகையர் துணைக்க னீலப்
போதினுட் புருந்து மின்னும் புனைமணிப் பூணி னானே.

இ-ள். மேதகு புரவி தன்னை விடுத்திட - மேன்மைபொருந்திய குதிரையைச் செவ்வாய்படி விடுக்க, - விளங்கும் உடனக் காதலின் இதனைக் காப்பான் சேனைக் கடலொடும் போனான் - விளங்குகின்ற மனவிருப்பத் துடனே இக்குதிரையைக்காக்கும்படி சேனாமுத்திரத்தோடும்போனான், - தாதனை விளங்கும் செவ்வாய் தோகையர் துணை கண் நீலப்போதினுள் புருந்து மின்னும் - தாதையும்புழம்போல் விளங்குகின்ற செவ்வாயையுடைய பெண்களது இருகண்களாகிய நீமைலருட் புருந்து விளங்கும், - புனை மணிப் பூனி னான் - அணிந்த இரத்தினபரணங்களைபுடையவளுகிய இரகு. ஏ-று.

மின்னும் என்பது பூனி னான் என்பதில் விசுவதியோடு முடிந்தது. (கச)
கேறு.

தாரோதை பெழாநூறண வாவாவி தடாமேல்
வேரோட ஓராயீது விளங்காளாசை யாமே
நேரோடவி நேவெங்குர நியிர் தரணியி கொருகாத்
நேரோனிருன் படமுத்துபு செவ்வின்றன சிலமா.

இ-ள். சிலமா - சிலகுதிரைகள், - தார் ஒதை எழா - மணிமாலைகளி னோரை எழாமலும், - தால் தனவா - தவ்வீதியைக் கடவாமலும், - வானி தடா - சரம் தடுக்காமலும், - மேல் வேர் ஓடலுற - தேகத்தில்கொயர் வை உண்டாகாமலும், - மீது விளங்கு ஆள் அலையாமே - தன்மீது விளங்குகின்ற ஆள் அலையாதபடியும், - நேர் ஓடவின் - நேரோதெவினும், - வெம் குரம் நியிர் தரணியின் ஒருகால் நேரோன் இருப்பட முத்துபு செவ்வின்றன - வெவ்விய குளம்பினின்றுக் கிளரவின்ற தானியினுலே குளியல் இருப்படும் படி முத்தப்படிச் செவ்வின்றன. ஏ-று.

நேரோடவின் முத்துபு செவ்வின்றன எனமுடிக்க ஆள்-பாகன். (கஊ)

விரவுங்களை யிருளுத்தினை நியிரும்புது வெயினும்
கிரவுக்கிரி புடதுங்கனல் கிழிபுக்கொலை வெய்வார்

கரவுங்கர வில்லார்கலை யுணர்வும்புரை கழியா
விசவுந்திகழ் பகலுஞ்செல வேகுஞ்சில யாணை.

இ-ள். சிலயாணை - சிலயாணைகள், — நாவும் கலை இருளும் திசைநிலி
கும் புதுவெயிலும் விரவும் - பரம்புகின்ற செறித்திருளும் திசையிற்சென்று
பரக்கும் புதியவெயிலும் பொருந்திய, — கிரி உடலும் கனல் வீழியும் -
மலைபோலும் உடம்பும் ஆக்கினியைத் தாறுகின்ற கண்களும், — கொலை
வெய்யார் கரவும் கரவில்லார் கலை உணர்வும் புரை கழியா - (அவற்றும்)
கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் கொடியாரது வஞ்சகத்தையும், வஞ்சகில்லாரது
தூணர்ச்சியையும் ஒத்தலின்யிக்கு, — இரவும் திகழ் பகலும் செல - இரா
ச்சேலமும் விளங்குகின்ற பகற்காலமும் உண்டாக, — ஏகும் - செல்வன.
எ-று.

அவற்றால் என ஏது வருவிக்கப்பட்டது. சிலயாணை இருள்விரவிய
உடலும், வெயில்விரவிய விழியும் புரைகழியா ஏகும், செல ஏகும் எனத்
தனித்தனி முடிக்க. புரை இருளும் புதுவெயிலும் எனக் கூட்டிப் பொருள்
கூறினுமையும்கூட. (கஉ)

புடைகண்ணிய வெளிபோதரு புயலின்
நடைகண்ணிய கிமிர்பேருயர் வதனின்றகு தலைகசா
னடைகண்ணிய வகன்ஞாலமு நளிர்நாகமு மளவா
விடைகண்ணிய விரைபோயின வினவெண்ணில விரதம்.

இ-ள். இன எண்ணில இரதம் - கூட்டமாகிய அளவில்லாததேர்கன், —
புடைகண்ணிய ஒளிர் ஆழியின் - பக்கத்தேபொருந்திய விளங்குகின்ற உருளை
யினாலும், — வெளிபோதரு புயலின் தடை கண்ணிய கிமிர்பேர் உயர்வத
னின் - ஆகாயத்திலே செல்லுகின்ற மேகங்களினது தடையைச்செய்கின்ற
கிமிர்ந்த பெரிய உயர்ச்சியினாலும், — நகு தலைகசால் நடை கண்ணிய அகல்
ஞாலமும் நளிர் நாகமும் அளவா - (தான்) மிக்க தலைநமைபொருந்திய செல்
வதலைச் செய்கின்ற அகன்ற பூமியையும் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தையும்
அளந்து, — இடை கண்ணிய விரைபோயின - படைகளின் இடைபேய் மதி
க்கும்படி விரைந்து சென்றன. எ-று.

ஆழியின் ஞாலமும் உயர்வதனின் நாகமும் அளவாப் போயின
என்க. (கங)

ததியின்சுழ நருமத்தென விடமுந் தருவலமுந்
தூதியின்றிரி வனவாயின துக்கப்பல தூத
மிதியின்றகு பலதான விதம்பெற்றிட விடையின்
கதியின்றன ராதேகின கவனப்பல கவிமா.

இ-ள். துக்கப்பல தூதம் - உயர்ச்சியையுடைய பலகுதிரைகள், — ததி
யின் சுழத்தரு மத்தென இடமும் தரு வலமும் தூதியின் திரிவன ஆயின -

தயிரின்கண்ணே சுழலுகின்ற மத்தைப்போல இடப்பக்கத்தும் தகைமை பொருத்திய வலப்பக்கத்தும் புகழப்படுதலோடுத் திரிவனவாயின, —கவனப் பல கவிமா - வேகத்தையுடைய பலகுதிரைகள், — மிதியின் தரு பல தான விதம் பெற்றிட இடைவின் கதிரின் தளராது எனின் - மிதியினாலே தக்க பலதானங்களின் வகைகன்பொருத்த இடையிலே கதிர்த் தளர்ச்சிகொள் ளாது சென்றன. எ-து.

இடமும் கலமும் திரிதல் - இடசாரிவசாரியாய்த் திரிதல். பெற் றிட எனின் என்க, முதலினூற்றிறுமுள்ள இன்சாரியைமான் கதிரைகோ க்கித் திரியாதுவல்பாயின. (கஉ)

மாழத்தரு மிடி வென்றான் மலர்செங்கதிர் வருமா
வேழத்தனை யொன்று நுறு முயங்காதுகன லென்று
மாழத்தன வலியெஞ்சிட வதிராத மதிவெண்
வேழத்தன மதவெங்கனி விலகுஞ்சில வேழம்.

இ-ள். சில வேழம் - சில யானைகள், — மாழத் தரும் இடி வென்றால் - இறக்கச்செய்தவிற்றக்க இடிபோன்ற வெவ்விய குரலினால், — மலர்செங்க திர் வருமா ஏழு அத்தனை ஒன்றுணும் உயக்காதனவேனும் - பார்த்த சிலந்த கொணக்கையுடைய குரியன் (தன் தேரிழ்ப்புட்டி) வருகின்ற குதிரைகள் ஏழாகிய அவ்வளவும் ஒன்றுணும் வருந்தாதனவாயினும், — ஆழத்தன கவி எஞ்சிட! மதமதில் அதிரா - ஆழமாகிய தம்முடைய கவிஞறையும்படி மதச்செருக்கால் ஒலித்து, — என வேழத்து அன்ன மதவெக்கனிவிலரும் - அட்டயானைகையொத்த மதத்தின் கொடிய செருக்கோடு செல்லும். எ-து.

உயக்காதனவேனும் எஞ்சிட எனவும், அதிரா விலரும் எனவும் இயைக்க. (கஉ)

விதியக்கதி ரிடைதுற்றிய வருணெட்டா முடிமேற்
பதியக்கதிர் மணிகுட்டிய வழியிடுகொளி படரா
பொதியக்கதி ரவன்னிடொளிர் வெயிலிற்றணி பொதியு
மதியக்கதிர் மலிகிற்பன வருவித்தில லையம்.

இ-ள். வரும் நித்திய லையம் - வருகின்ற முத்துத்தேர்கள், — நிதியக் கதிர் இடை துற்றிய உருள் செட்டா முடிமேல் பதிய - பொற்கொணக் கன் தம்மிடத்தே செருக்கப்பெற்ற உருளைகள் கொடிய செடனாடைய முடி யின்பீதுபதிய, — கதிர்மணி குட்டியவழி மிக்க ஒளி படரா பொதிய - ஒளி பொருத்திய அம்முடிமணிகன் கமீயித்தவிடத்த (அவற்றின்) மிக்க ஒளி படர்த்துழாட, — கதிரவன் விட்டு ஒளிர் வெயிலில் தனி பொதியும் மதியக் கதிர் மலிகிற்பன - குரியனது விட்டிவிட்டுவினக்குகின்ற வெயிலினுற் தனியே ருடப்பெற்ற சந்திரனைப்போலப் பொலிகின்றன. எ-து.

பொதிய மலிசித்பன னனமுடிக்க, மதியக்கதிர் பண்புத்தொகை, இனி
இதற்கு ஒளி உருளோமட அது லெயிலப்போலவிளக்கத் தேர் சத்திர
மொண்டைவிசுவன எனப் பொருள்கொள்வாருமுள், இப்பொருட்டு
விளக்க என்பது அனாய்வினையானே வருவிக்கப்பட்டது. (உ௦)

இசுல்சென்றன திசைசென்றன விவுளிக்ஞல நெரிவா
லகல்சென்றன வடிசென்றன வடர்சென்றன வரளின்
புகல்சென்றன மிதியின்றிடை பொலிசென்றன படியாரற்
பகல்சென்றன பரிசென்றன படிசென்றன பலமா.

இ-ள். பல மா - பலருதினாகன்,—இசுல் சென்றன திசை சென்றன
இவுளிக் ஞலன் தெரிவால் - கல்விமயிக்க திசைகளைக்கும்பரந்த ருதி
ரைக்கட்டக்கவினது நெரிவினால், — சென்றன அகல்சென்றன அடி
அடர்சென்றன - சென்றனவாகிய அகன்ற அடிகள்கொருங்கப்பெற்றன
வாய்,— ஆளின் புகல்சென்றன மிதியின்ற இடை பொலிசென்றன படி
யால் - பாகனது புகுதலைப்பொருந்தினவாய்ப் பூமியில்மிதியாது இடையே
பொலிந்துசென்றதன்மையினால்,—பகல்சென்றன பரிசென்றன படிசென்
றன - சூரியன் (தன்மேறிநிற்புட்டிச்) சென்ற ருதினாகன் சென்றதன்மை
போல (வேகத்தோடு) சென்றன, எ-று.

பொருக்கத்தினால் அத்தரத்திற்சென்றவைகள் சூரியனுடையருதினை
களை ஒத்தன என்பதாம். (உ௧)

நிலவுங்களை கடலும்கொளி நீளமுட்புற நிலையு
முடையும்படி நிருண்மண்டி ட வுலகம்பொதி துகள்பேய்
மலையுத்திசை புகுவின்றன வழியின்றென மறுகா
வலையும்புய லொடுமெங்கணு மகையுங்கொடி படவி.

இ-ள். நிலவும் களைகடலும் கொள்கிலமும் புறநிலையும் உலையும்படி
நிருண் மண்டிட - விளக்குதின் ஒலிக்கின்ற கடலிலும் ஆகாயத்திலும் புற
வீடற்களிலும் உலையுதும்படி நிருண்மெருங்குமாது,—உலகம் பொதி துகள்
பேய் மலையுத் திசை-நிலவுலகமெழைய துகள்சென்றுகொருங்குதின் திசை
களில்,—புகுவின்றன வழி இன்று என மறுகா அணையும் புயலொடும் -
புகுவின்றனவாய் வழியில்லை என்று திரும்பி அலைவந்த மேகத்தோடும்,—
கொடி அடவி எங்கணும் அணையும் - கொடிக்கட்டங்கள் எவ்விடத்தும்
அணையும், எ-று.

மண்டிடப் பொதிதுகள்பேய் அணையும் திசை என இவைக்க, (உ௨)

சூரபிண வலையாபிண வழிபாமத மதஞற்
சேரூபிண திடரூபிண திறலோரணி சிதற
நீரூபிண வளரூபிண பரிவாயுழி நீரான்
மாறூபிண வல்லாரணிவ வழிபாபிண விலையே.

இ-ன். ஆரூயின - வழிகாட்டினவாகம், - அலையாவின அழியா மத
மதனும் சேருவின - டெல்போற்பெருகின அழியாத மதத்தினுற் சேரு
பட்டன, - திறலோர் அணி சிதற நீருவின திடராயின - பின் வீரர்களது
ஆபரணங்கள் சிதற நீருகப்பெற்றனவாய்த் திடராயின, - பரிசாய் உமிழ்
நீரால் அளரூயின - ருதிரைகள் வாயினும் உமிழ்கின்ற நீரினும் (நீரவும்)
சேருவின, - மாருயின அல்லால் நிலைநிலையாயின இவை - இவ்வாறு அகக்
கடி மாறுபட்டனவேயல்லாமல் நிலையானவழியாகவிரிந்தனவிலே. எ-து.

ஆரூயின சேருயினவாய், திடராயினவாய், சேருயினவாய் மாருயின
வல்லால் நிலையானவழியாக இருத்தனவிலே என முற்றுக்களை எச்சம்
களாகி முடிப்பினுமையும. (உக)

படைபெண்ணில் பருதித்தொடை பருமுத்தணி தவளக்
குடையெண்ணில் மதிவீரர் குலக்குன்றகண் மார்பத்
தொடையெண்ணில் மின் னுர்கொடி. யினையின்னொளிர் சுடரி
னடையெண்ணில் வளவுண்டொர் னுணதனை சுடரே.

இ-ன். படை என் இல பருதித் தொடை - படைகள் அளவில்லாத
நூயிற்றின்றொடையாகும், - பருமுத்து அணி தவளக் குடை என்னு
மதி - பரிய முத்துக்களாலவற்றித்த தவளக்குடைகள் அளவில்லாத நிழ
ளின்றொடையாகும், - வீரர் குலக் குன்று அகல் மார்பத் தொடை என் இல
மின்னுக் கொடி - வீரர்களது குலமலைபோன்ற அசன்ற மார்பிலணிந்த
மாலைகள் அளவில்லாதமின்னற்கொடிகளாகும், - இவை நீன்று ஒளிர் சுட
ரின் னடை என் இல உள - இவைகள் நீன்று விளங்குகின்ற ஒளியினது
செவ்லுகையும் அளவிற்றனமாகவுள்ளன, - காணுதன சுடர் உண்டிதொல்
இவற்றிற்கு காணுத சுடர்களும் ஆகாயத்திலுண்டோ. எ-து.

சுடர்-சூரியசக்திரர்.

(உச)

தலைவின்றன முரசத்தொடு தருபல்லிய மெனையு
மலைவின்றன வெரலெய்க்கு மயங்குத் திசைமருளா
நிலைவின்றன முகலஞ்சுடி கெடிதேரடைந் நிரப்பா
வலைவின்றன பிறிவின்றன வறையும்பரி செவையே.

இ-ன். தலைவின்றன முரசத்தொடு தரு பல்லியம் எனையும் மலைவின்
றன ஒலி எங்கும் மயங்க - தலைமைபொருத்திய முரசத்தொடு தக்க பல
வாத்தியங்கள் எவற்றினும் மாறுபட்டனவாகிய ஒலிஎவ்விடத்தும் கலப்ப, -
நிலைவின்றன முகில் அஞ்சுடி கெடிது ஓடை நிரப்பா திசை மருளா அலை
வின்றன - அதனும் இடத்தோறுகின்ற முகில்கள் அஞ்சிப் பேரொலிசெ
ய்து செவ்லுகின்ற திருத்தெரியாமல் அலைவற்றுகின்றன, - பிறிவின்றன
அதையும் பரிசுவனை - பிறவாக வின்றனவற்றைக்குறித்துச் சொல்லுத்
தன்மை யுடையது. எ-து.

அது உருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இனி இதற்கு ஒலியயக்கத் திணை வயங்கி நிலையாகின்ற முகங்கள் (மேலும்மேலுமொலித்தலால்) அஞ்சி ரீர்ப்பி அலெந்துரின் தன் எனினுமாம். பிறதின் தன்வகையுப்பரிசெனை என் பதற்கு அநையுத்தன்மைபாக தின்றன பிற எனை? எனப் பொருள்சேரா டதுமாம். (உரு)

வேறு.

துதிமுறை வழாது சேனை யின்னணர் தொடர்ந்து செவ்வக் கதிமுறை வழாத வாகி பேரதலுங் கலைவின் செவ்வ மதிமுறை வழாத தெய்வ முனிவான் வளர்ப்ப மாட்டி விதிமுறை வழாது நன்னர் விளைந்தன வேத வேவ்வி.

இ-ள். துதிமுறை வழாது சேனை இன்னணம் தொடர்ந்து செவ்வ - துதிக்குமுறையிற்றவரோது சேனைகள் இவ்வாறு தொடர்ந்து செவ்வ, —கதி முறை வழாத வாகி பேரதலும் - கதிவின்முறையில்குறையாத குதிரை செவ் வுதலும், —கலைவின் செவ்வ மதிமுறை வழாத தெய்வ முனிவான் வளர்ப்ப - கலைவின் செவ்வத்தைபுடைய புத்தியின்முறையிற்றவரோது தெய்வ முனிவராகிய வுட்பட்ட வளர்ப்ப, —வேதவேவ்வி மாட்டி விதிமுறை வழாது நன்னர் விளைந்தன - வேதவிதிப்படிசெய்யப்படும் யாகமானது மாட்டிமை பொருத்திய விதியின்முறையிற்றவரோது நன்குடந்தன. எ-று.

கதி-வேகம். செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவுமுடையதென்பார் கலைவின்செவ்வகதிமுறைவழாததெய்வமுனிவான் என்றார். வளர்ப்ப விரைந்தன என முடிக்க. (உரு)

பெரியகற் பகநன் வீழ வின்செவிப் புழையிற் றீடா ரெரியமற் கொழுந்தும் வேலுய்த்திட்டெனவிதுப்பவெங்கும் பருமணிச் சுடர்க ணுறிப் பாய்கதிர்ப் பரிதி காண விரிமகத் தலத்தினின்று மெழுந்தன வேத வேவாத.

இ-ள். பெரிய கற்பகாண்வீழவினை செவிப் புழையில் - பெரியகற் பகர்சோலவின் கல்வ கீழையுடையவனாகிய இத்திரனது செவித்துணைவின் கண்ணை, —பீடு ஆர் வரி அழல் கொழுந்தும் வேல் உய்த்திட்டென இறு ப்ப - பெருமைபொருத்திய தக்கினியிலே காய்ச்சிய வேலைச் செலுத்தினற் போலப் புக்குத் தாவரும்படி, —எங்கும் பருமணிச் சுடர்கள் - காறிப் பாய் கதிர்ப் பரிதி காண விரி மகத் தலத்தினின்றும் - எவ்விடத்தும் பரிவ மணி களின் ஒளிகள்தோன்றிப் பரந்திரைக்களையுடைய சூரியன் நானும்படி பரக்கின்ற யாகசாஸ்திரினின்றும், —வேத ஓதை எழுந்தன - வேதவொலி எழுந்தன. எ-று.

இதப்ப எழுந்த என முடிக்க. காரியப்பொருட்டு. காதி விரி மகத் தலம் என இயைக்க. (உரு)

வாணவா சிவந்த மேக வயின்றழிஇத் திசைகள் வெளயித்
காணலார் கதினை மூடித் கலைமதி கடத்து காமர்
மீதுலா மிடங்கண் மண்டி விபனல னளந்து முற்றத்
நானலா தில்லை வென்ன விரிந்தது தூம தண்டம்.

இ-ள். வான் உலாம் சிவந்த மேக வயின் தழிஇ - ஆகாயத்திலினம்
குவிந்த உயர்ந்த மேகமண்டலத்தைத்தழுவி, - திசைகள் வெளயி - திக்கு
களைபுகைவந்தது, - காணல் ஆர் கதினை மூடி - ஒளிபொருந்திய சூரியமண்
டலத்தையும் மூடி, - கலைமதி கடத்து - கலைகளைபுடைய சந்திரமண்டலத்
தையும் கடத்து, - காமர் மீன் உலாம் இடங்கள் மண்டி - அழகிய கட்சத்
திரங்கள் விவக்குவின்ற இடங்களிலும் சிறைந்து, - விபனலுக்கு அனந்து -
சுலாக்கலாகத்தையுமளந்து, - முற்றும் நான் அல்லாது இல்லை என்னத்
தூமதண்டம் விரித்தது - உலகமுழுதும் நானேயன்றி வேறில்லை என்று
சொல்லும்படி புனைத்திரள் பரந்தது. எ-து.

விபனலு - செந்த உலகுடைவர்க்கம்.

(உஅ)

வினாசெலா சிவந்த வெம்புகை மிளிர்நாற் கோட்டுப்
பாசுமால் பாளை யாற்குப் பாரிந்போர் வினையு மாற்றா
துரைசெய்ரீள் பதிசீப் பால வன்னத வரிமீத் தங்கி
பாசுவீற் திருக்குத் தூம சிமிர்ந்தது மனைய தொன்றே.

இ-ள். வினாசெலாசிவந்த அந்த வெம்புகை - வினாந்துசெல்லாநின்ற
அந்த வெவ்விய புகையானது, - மிளிர் நாற் கோட்டுப் பாசு மால் பாளை
யாற்குப் பாரிந் போர் சிவமும் ஆற்றல் - விவக்குவின்ற நான்குதந்தகளை
புடைய துதிக்கப்படும் பெரிய ஐராவதபாணையை (வாகனமாக) உடைய
இந்திரனுக்குப் பூமியிற் போர்சிவமுத்தன்மையினால், - உரைசெய் ரீன் சீப்
பால வன்னத அரிப் பதி - சொல்லப்படுகின்ற நீண்ட ஒளியின்பகுதியை
புடைய உயர்ச்சிபொருந்திய அக்கினிதேவன், - மீத்தங்கி அரகவீற்றிருக்
கும் தூமம் சிமிர்ந்ததும் அனையது - மேலேதங்கி அரகவீற்றிருக்கின்ற ஆச
னமாய புனை சிமிர்ந்ததையும் ஒத்தது. எ-து.

சிவமுமாற்றால் சிமிர்ந்ததும் அனையது என்ப. யாகப்புகை மேந்தி
ளர்தல், தமது சமையனாகிய இந்திரனுக்குப் பூமியில் புத்தம் சிவமுத்தன்
மையினால் அக்கினிதேவன் அரகவீற்றிருக்கும் 'ஆனமாய புனை பூமியில்
இராத அல்வீந்திரற்குத் துணையாய்ச் சுலாக்கத்துக்குச் சேரப்போதும்
என்பது கருத்து. இனிச் பேதியின் பாற்கடவிறன்ன டடவை தங்கிவீற்
திருக்குத் தூமம் என்பாருமார். பேதி-விஷ்ணு. சொன்னிஹமால். (உக)

வினாமதித் கலையின் செல்ல முனிவரன் வினாப்ப ரீடு

• புனாதபப் பொய்ந்த குண்டத் தெழுந்தொளிர் புதிய செந்தி

புரவயத் திசிரிச் செங்கை யுபேந்திர னுத்திச் செய்ய
மலையமலர்ப் பொருட்டிற் றோன்றுக் கடவுளோ மானு மாதோ.

இ-ள். விசை மதிச் சேயின் செவ்வ முனிவான் வீணைப் - துப்பமா
கச்செவ்வயின் புத்தியையும் கவ்வச்செவ்வத்தையுமுடைய வுட்புறணி
வர் வளர்ப்பு, — நீடு புரை தயப் பொலிந்த குண்டத்து எழுந்த ஒளிர் புதிய
செந்தி - நெடிய குத்தமநப் பொலிந்த சூழலுண்டத்தினின்றும் மேல் எழு
ந்து விளக்குகின்ற புதிய அக்கினி, — உர வயத் திசிரிச் செங்கை உபேந்தி
ரன் உத்திச் செய்ய மலையமலர்ப் பொருட்டில்தோன்றும் கடவுளாமானும் -
வலிமைபொருதிய செத்தியையுடைய சக்கரப்பண்டைய எத்திய சிவந்த
கையையுடைய வித்தியுடைய சிவந்த உத்திக்கமலத்திற்றோன்றிய பிர
மனை ஒக்கும். எ-து.

செந்தி மாறும் என இலயக்க. சூழலுண்டம் உத்திக்கமலத்தை ஒக்கும்
என்க. (௩௦)

களிநிலைத் தாய வெய்யோ ருடற்றடி கௌலி யுண்டு
களிநிலைத் தாய செந்நீர் நாரிலை நாம வேலா
ளளிநிலைத் தாய வேத வறவிலைத் தென்னு மின்ன
தெளிநிலைத் தொண்ணூற்றொன்பான் யாகமும் திருத்தினுனே.

இ-ள். களி நிலைத்து ஆய வெய்யோர் உடல் தடி கௌலி உண்டு - சூ
வத்தின்கிலையையுடையேராய பகைவரின் உடம்பிற்றையைக் கௌலி
யுண்டு, — களிநிலைத்து ஆய செந்நீர் நார இலை நாம வேலான் - செறிவு
நிலைத்துள்ள இரத்தம் நாரினின்ற இலைத்தொழிலமைந்த அச்சம்பொருக்
திய வேற்பண்டையையுடையவாகுகிய நிலைபன், — அளிநிலைத்து ஆய வேத
அற நிலைத்து என்னும் - அன்புசெய்யப்படும் கிலையையுடைத்தாகிய வேதத்
திற்சொல்லப்பட்ட தருமநிலையையுடையது என்று சொல்லப்படும்—இன்ன
தெளிநிலைத் தொண்ணூற்று ஒன்பான் யாகமும் திருத்தினுன் - இவ்வாறான
தெளிவப்படும் தன்மையையுடைய தொண்ணூற்றொன்பது யாகன்களையுஞ்
செய்தான். எ-து.

இன்ன யாகம் எனக் கூட்டுக. வேலான் திருத்தினுன் என முடிக்க.

தட்பதி னுலகங் காக்கு நாரதிப னயப்பி னுள்ளப்
பெட்பது பெறாதன் முன்னம் பெருவகை பெரிது போகி
விட்பதி யுடைய வெள்ளி வெண்களிற் தண்ண சின்னே
தட்பது தகை தென்ன ததனுபு சமைவ தானுன்.

இ-ள். விட்பதியுடைய வெள்ளி வெண் களிற்ற அன்னம் - அப்பொ
ழுது கவர்க்கத்தையுடைய ஐராவதநாகவாகுகிய இத்திரன், — தட்பதின்
உலகம் காக்கும் நாரதிபன் யப்பின் உள்பு. பெட்பது பெறாதன்முன்னம் -

விரும்பினால் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனாகிய திலீபன் மகிழ்ச்சியோடும் மனத்தில் விரும்பிய பேர்தைப் பெறுதற்குமுன்னமே, — பெருமை பெரிதபோகித் தப்பத தலைத என்ன ததனுபு - பெருதபடி மிசவுஞ்செ ள்த தடுத்தவியேறு தருதி என்ற ஆலோசித்தா, — சமைதானான் - முய ளுவானாயினான். ௭-த.

அண்ணல் ததனுபு சமைதானான் என முடிக்க. (௬௨)

பெருமன வையத் தேறிப் பிறப்பெறல் பொருமை பென்னு மொருமகன் வயிரமுட்கோ றொடாகினைப் புரவி பெய்யப் செருமன நிலையிற் போவா னெனும் றெருகுதின டேரி னருமைபி னேறி யூர வந்தா மிழிந்திட டானால்.

இ-ள். பெருமன வையத்த ஏறி - பெரிய மனமாயிய தேரினேறி, — பிறப்பெறல் பொருமை பென்னும் ஒருமகன் வினைப் புரவி ஏய்வ - பிறரு டைய பெறுதற்கண்ணே பொருமையாயிய ஒருபாகன் வயிரமாயிய முட் கொலைப்பிடித்துத் தீவினையாயிய புரவியைச் செலுத்த, — செரும் அன நிலை யிற் போவானேனும் - பொருத்திய டந்த நிலையாகப் போவானாயினும், — மற்ற ஒரு தின் தெரின அருமையின் ஏறி ஊரா அந்தரம் இழிந்திட டான் - பிறதொரு தின்னியதேரில் அரிதாக ஏறிச் செலுத்தி ஆகாயத் தினின்ற மிறங்கினான். ௮-த.

ஏறிப்போவானேனும் ஏறி ஊரா இழிந்திட்டான் என்க. செரும் என்பது செரும் எனக் குறுகினதது. செருமனநிலையின் என்பதற்குப் பேரில் மன்னியநிலை என்றல் சிறப்பிந்த. (௬௩)

தனநிலை மலர்த்தாக் வேந்தன் றுரிணி பொதிந்த கீர்த்தி களநிலை சிமிர வரக்கக் கைவந்து குறுக வேள்வி வளநிலை பெருக லொன்னார் மதிநிலை வருக மாட்சி யுளநிலை மனஒளிர் சென்று மொருபெரும் புரவி கண்டான்.

இ-ள். தன நிலை மலர்த்தாக் வேந்தன் தானினி பொதிந்த கீர்த்தி களநிலை சிமிர - இத்தப்பொருத்திய மலர்மாலையை அணிந்த அரசனது பூமியை முடிவ கீர்த்தி இடங்கடோறும் போற்படவும், — ஆக்கம் கைவந்து குறுக - (அவனுக்குச்) செங்கம் கந்தையவும், — வேள்வினாம் திவ்பெருக - வாகத்தின் காமமான திவ்பெருகவும், — ஒன்னார் மதிநிலை அருக - பகை வாத அறிவினிலமை குறைவவும், — மாட்சி உளநிலை மனனின் செல்லம் ஒரு பெரும் புரவி கண்டான் - மாட்சிமைபொருத்திய அழிவில்லாத மனத் தைப்போகச் செல்லுந் ஒப்பற்ற பெரிய குதினையைக் கண்டான். ௯-த.

*சிமிர, குறுக, பெருக, அருக செல்லம் புரவி என்க. (௬௪)

கேத.

மண்மயக்கு மயக்குடை மையலா
குண்மயக்கென வாசிலைய யுற்றுனார்
கண்மயக்கி ஹற்குபு கைக்கொளா
வெண்மயக்கி விசும்புடை யேறினான்.

இ-ள். மண்மயக்கும் மயக்கு உடை மையலார் உண்மயக்கு என - பூமியிலுள்ளார் மயக்குகின்ற மயக்கத்தையுடைய மாயாவித்தைக்காரர் பிறருடைய மனத்தை மயக்குதல்போல, உற்றுனார் கண்மயக்கின் உறங்குபு எண்மயக்கி - பின்வந்தவர்கன் கண்மயக்கத்தோடு உறங்கும்படி அவர்கள் மனத்தைமயக்கி, - வாசிலையக் கைக்கொளா விசும்புடை ஏறினான் - குதிரையைக் கைக்கொண்டு ஆகாயத்தில் ஏறினான். எ-து.

உண்மயக்கு என்பதில் மயக்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். காரியப் பொருட்டிவ்வந்த உறங்கு என்னும் செயலெனெச்சம் உறங்குபு எனச் செய்தெனெச்சமாகத் திரித்துவந்தது. மயக்கென மயக்கி எனவும், உறங்குபு மயக்கி எனவும் இயைக்க. (௩௫)

எனின் றோங்கிய யாக விழுப்பலன்
மாணின் றோங்கிய வாம்பரி காண்மிலார்
நாணின் றோங்கிய மம்மரி னண்ணினார்
கோணின் றோங்கிய கொற்றவில் வீரோ.

இ-ள். என் நின்று ஒங்கிய யாக விழுப்பலன் மாண் நின்று ஒங்கிய வாம்பரி காண்மிலார் - பெருமை நிலையுற்றவர்க்கு யாகத்தின் சிறந்த பலன் மாட்டுபோல நிலையுற்று விளங்குதற்குக் காரணமாகிய வாகுவின்ற குதிரையைக் காணாதவராய், - நான் நின்று ஒங்கியமம்மரின் கண்ணினார் - நான்நிலையுறப்பெற்று மிக்கமயக்கத்தைப்பொருத்தினார்கள், - கோண் நின்று ஒங்கிய கொற்ற வில்வீரர் - வளைவு நிலையுற்றவிலங்கிய வெற்றியையுடைய வில்வையெங்கிய வீரர்கள். எ-து.

ஒங்கிய என்னும் பெயரெச்சம் பரி என்னும் ஏதுப்பெயர்கொண்டது. காண்மிலார் வினையெச்சமுற்று. நின்று நண்ணினார் என இயைக்க. (௩௬)

குன்றந் தேடியுங் கொன்னதி கூடியுந்
துன்றுங் கான்றுரு விக்கொடு துன்னியுஞ்
சென்றெம் மாடுந் தெரித்திடை தைவரா
நின்றின் னுவநி நீக்கல ராயினார்.

இ-ள். குன்றம் தேடியும் - (இரகுயின் வில்வீரர்கள்) மலையளித்தேடியும், - கொன்றதி கூடியும் - பெருமைபொருத்திய எதிகளித்தொன்று தேடி, - துன்றுங் கான்றுரு துருவிக்கொடு துன்னியும் - கொடுக்கலாகவென

ஆராய்ந்தோண்டு சென்றம், — மெத்த எ னாமீம் தெரித்த துடை
கையரா நீன்ற - இவ்வாற போய் கங்கிடக்கூறும் பார்த்த துடையே
ஆராய்ந்தின்று, — இன்னு தலை நீக்கவர் ஆயினார் - துன்பத்தலினின்றம்
நீக்காதவராயினார். எ-று. (௨௭)

காக்கும் வாய்பரி காண்கில தென்றொளி
பூக்கும் வாய்மொழிக் கூற்றம் புருந்துயிர்
திக்குஞ் செய்கை செயச்செயத் தேம்பினான்
வாக்கும் வாகையும் வண்ணமய மாதிரான்.

இ-ள், காக்கும் வாய்பரி காண்கிலது என்ற ஒளி பூக்கும் வாய்மொ
ழிக் கூற்றம் புருந்து - காக்கப்பட்ட காவுகின்ற குதிரை காணப்பட்டது.
என்ற ஒளியிக்க வார்த்தையாகிய கூற்றம்புருந்து, — உயிர் நீக்கும் செய்கை
செயச் செயத் தேம்பினான் - உரிமைக்கெடுக்குஞ் செய்கையைச் செய்யச்
செய்யத் தளர்த்தான், — காக்கும் வாகையும் வண்ணமயம் மாதிரான் -
உண்மையும் வெற்றியும் கொடைவும் நீக்காதவனுடைய ஈகு. எ-று.

என்ற என்பதில் அசைம் தொக்குநின்றது. (௨௮)

மாய மங்குது வாதலின் மாழ்கினின்
தேயெ னுங்கணத் தேயுணர் வெய்தியே
தூய் நெஞ்சிற் கடுகனல் கண்வழி
போலி நங்கிப் புனைவெழிப் பொங்கினான்.

இ-ள், அங்கு அது மாயம் ஆதலின் மாழ்கி நின்ற - அங்கிடத்த அது
மாயமாதலினாலே மயக்கமுற்று நின்ற, — ஏ எனும் கணத்த உணர்வு
வந்தி - ஏ என்று சொல்லும் கணப்பொழுதினுள்ளே அறிவைப்பொரு
த்தி, — தூய நெஞ்சில் - சத்தமாகிய மனத்தில், — கடுகனல் கண்வழியோய்
இறங்கிப் புனை எழும் பொங்கினான் - கடுகின்ற அக்கெனியானது கண்ணின்
வழியேசென்ற இறங்கிப் புனைபுண்டாகக் கோயித்தான். எ-று.

நெஞ்சில் பொங்கினான் என இயையும். (௨௯)

பாழி பிற்பரி கொண்டு படர்த்துளா
சாழி புக்குள சாழிது மக்கணத்
தூழி பிற்படர் தீயினி கொண்கட
லேழு முற்றற வெண்கண பெய்துமே.

இ-ள், பாழிலில் பரி கொண்டு படர்த்துளா ஆழிபுக்குளாரினும் -
பெருகையோடு குதிரையைக் கொண்டுசென்றவர்கள் எடலித்புக்குளனித்
தாசாரினும், — அக் கணத்த ஒன் கடல் எழும் முற்றற - அப்பெருகுதே
தன்மையி எடல்கள் எழும் அழிவுமய, — பாழிலில் படர் தீயினிதான்சென்ற

இ.உ.உ.

இ.ர.கு.வ.ம்.நி.ச.ம்.

எய்தும் - ஊழிகாவத்திலே பாய்ப்புகின்ற ஆக்கினியைப்போல எனதுபாணஞ்
செய்தும். எ-து.

புக்குளராயினும் எய்தும், நீயினில் எய்தும், முற்றற எய்தும் எனத்
தனித்தனி முடிக்க. (௬௦)

வஞ்சர் புக்கரம் வைகிழற் சேடனென்
வெஞ்சு சத்தி னிறப்பது மெய்ம்மையான்
மிஞ்சு சத்து மிகுஞ்சமை யெற்றியென்
குஞ்சு சத்துயிர் கொண்டன ரென்பவே.

இ-ள். வஞ்சர் அரம் புக்கு வைகிழல் - குதிரைக்கனல் பாதலத்திற்
புகுத்த இருக்கில், - சேடன் என். மெய் சாத்தின் இறப்பது மெய்ம்மை -
சேடனானவன் எனது கொடிய அம்பினால் இறப்பது உண்மை (அதனாவ்), -
மிஞ்சு உரத்து மிகும் கமை ஏற்றி - (அவர்கள்) மிகுந்த வலியோடு பெரும்
பாரத்தைச் சுமத்தி, - என் குஞ்சுசாத்த உயிர் கொண்டனர் - அட்டயாரை
களின் உயிரைக் கவர்ந்தவர்களேயாவர். எ-து.

ஆல், என்ப என்பன அகாசகிய. சேடனில்பாரம் துணைக்கொன்ற
விடத்து எட்டியாரைகளின் மேலாமாதலின் கமையெற்றி என்ஞர். (௬௧)

சன்ன மேகொடு போயின கண்டகர்
பொன்னின் மாநகர் புக்குறை வாரெனிற
சொன்ன ஊனவர் துய்க்கு மருந்துசே
ரன்ன மாநகர்க் காக்கின ராலமே.

இ-ள். சன்னம் கொடு போயின கண்டகர் - ஊவுசெய்துகொண்டு
சென்ற கண்டகர், - பொன்னின் மாநகர் புக்கு உறைவாரெனில் - கனர்க்கு
வெகும் புக்கிருப்பதாயின், - சொன்ன ஊனவர் துய்க்கும் மருந்துசேர்
அன்ன மாநகர்க்கு - சொன்னப்பட்ட தேவர்கள் உன்னுவின்ற அமுதம்
பொருந்திய அந்தம் பெரிய கசைத்திற்கு, - ஆலம் ஆக்கினர் - வஞ்சக உள
தாக்கினவரேயாம். எ-து.

சொன்ன ககர் என இயைக்க. ஆலம் ஆக்கினர் எனவே அக்காரை
அழிவச்செய்தவராவர் கண்டபடி. (௬௨)

காய ருத்திறர் கன்வத் தயித்திய
சாயு மென்கணைக் காற்றுவ தெக்கனே
வெய்கெ ருக்கிய ருமலின் வெம்மை
நீயெனூத்திடி வென்வெர நெறிப்பதே.

இ-ள். காய் அருத் திதம் கன்வத் தயித்தியம் ஆயுள் - வெய்துவின்ற
அயிர், நெய்யுண்டய ருதிரைக்கனல் அமுதத்தாயினும், - என் கன்வக்கு

ஆற்றவது எவ்வன் - என்னைக்கு ஆற்றவையாகத் தவிர்த்து, —
வேய் கொடுக்கிய குழுவின் - மூலகெடுக்கிய இடத்திலே, — மெய்யை
நி னுத்தியும் தெரிப்பது என் - வெப்பத்தையுடைய அக்கினி மூலமா
யின் அது (அவற்றை எரிப்பதைக் குறித்து) என் விதத்த சொல்வது
என்னை. எ-று.

எனவே துவுணர்களை என்பாணம் மிக இலகுவாகக் கொண்டுமென்ப
தாம். என்னைக்காற்றவது எவ்வன் என்பதற்கு, என்னைமைய அனர்கன்
பொதுப்பது எவ்விடத்த வளிணாமம். (உக)

வெப்பு தத்திகழ் விற்றிடு ரிக்கிக்
கெப்பு தத்திருள் புக்குள் சல்லவே
வெப்பு தப்பாப் பெக்கணு மென்கனை
குப்பு தத்திரிக் தாருயிர் கொன்னுமே.

இ-ள். வெப்பு உறத் திகழ் வில் திகிரிக்கிரிக்கு அப்புறத்து - (சூரிய)
வெப்பமுண்டாக விளக்குகின்ற ஒளிபொருத்திய சக்கரவாக்சிரிக்கு அப்பு
தத்திலுள்ள, — இருள் புக்குள் அவ்வேரல் - இருளுகிற புக்கிருப்பவ
ரல்லராயின், — இப்புறப் பரப்பு எவ்வணம் - இப்புறத்திலுள்ள பூயிப்பின்
ப்பெரும், — என்னை குப்புறத் திரித்த ஆர் உயிர் கொள்ளும் - என்பா
ணம் குதித்துத்திரித்த அரிய உயிராகவரும். எ-று.

அவ்வேரல் கொள்ளும் என இயைக்க, சக்கரவாக்சிரிக்கு இப்புற
த்து வெப்பிவாதலின் வெப்புறத்திகழ்வித்திரிக்கிரிக்கு என்ருர். (உச)
வேறு.

இனையன கழறி கம்பி புலகொள மிமைப்பி னேரும்
துணையன பகழி யாப்பு துணிபுகொண் டெழுமல் வேக்குண
முனையன வினைவிற் ருப திவினை முற்றிற் குழுகல்
வினைபென வணுகிற் தந்த கந்தினி வினைவி னம்மா,

இ-ள். இனையன கழறி - இனையோங்குகத்தந்தசொல்லி, — கம்பி -
இசுமகாராசன், — உலகு எவரம் இமைப்பின் எரும் துணையன பகழி
ஆப்பு துணிபுகொண்டு எழுந் அ எவ்வன் - உலகமெனரும் இமைப்பொழு
திலே செல்லுகின்ற விரைவையுடைய அக்கினி ஆராய்ந்த கவித்தத்
துணிவுற்ற எழுதின்ற அப்பொழுது, — துணையன வினை - துணைவினை
முற்றில் குழ் கவ்வினை என - பழவினையாவ திவினையின் முடிவையுட
க்த கவ்வினையெப்போல, — அந்த கந்தினி வினைவின் அணுகெற்ற - அந்த
கந்தினி வினைவாக வந்தது. எ-று.

இத்த சாரிபை, குதிரையையிழத்த கருத்தியது திவினைவந்ததெய்த
வ் தம், அப்படி கருத்தியவானத்த கந்தினிவந்தது அத்திவினையின் முடி
விலே கவ்வினைவந்ததுபோன்றும் இருந்தவென்க. (உக)

ஏவைய் தெதிர்த்த வானிவீர்ப்புண லவனக் பேற்றுக்
காலைபல் கதிரிற் சேந்த கண்கழிஇ விசம்பு பார்த்தான்
சோலைப் தாருத் தாமஞ் சூழ்தலைக் குலிச னவலென்
மாலைபல் கதிரின் பின்ன வலாரிமீப் போதக் கண்டான்.

இ-ள். ஏவ அங்கு தெரித்த - சமையத்திற்குப்பொருத்த அங்கே கதி
தாருத்த, — ஆனின் சுர் புணல் அவரை ஏற்று - பகவின் குளிர்ந்தலைத்
தைத் கையின்னென்று, — காலை கதிரில் சேந்த கண்கழிஇ விசம்பு பார்த்த
தான் - உதயனாபித்தாற்போலச் சிவந்த கண்ணைக் கழுவி ஆகாயத்தைப்
பார்த்தான், — அம் தாருச் சோலைத் தாமம் சூழ் தலைக் குலிச னவலென்
மாலைக் கதிரின் பின்ன - (அவ்வணம்பார்த்தபொழுது) அழகிய கற்பகதருச்
சோலைபின் தாமாலைசூழ்த்த துதியையுடைய குலிசமரையி டகரியபடை மாலைக்
காலத்துச் சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்க, — வலாரி மீப்போதக் கண்டான் -
இத்தான் மேலேசெல்வக் கண்டான். ஏ-று.

காலையங்கதிர், மாலையங்கதிர் என்பழி அம் காரியைகள். “வேந்து
மைவாரினைகளானிறமொழி-வீற்றழிவோமெம்மேற்பவமுள்ளே?” என்று
குத்திரத்து சுற்றழிவோமென் என்றவுண்மையால், காலை, மாலை என்னு
மைவாரவீற்றுமொழிகள் சுற்றியாமலே ஐகாரச்சாரியை பெற்றுறுத்தன. ()

வாம்பரிக் கள்வ வேகேல் மாராஞ்செய் வஞ்ச வேகேல்
கம்புடைத் தேர வேகேல் கொடியறிற் கொடியா யேகே
வாம்பரி சறியா யேகே வுணருக் கெளியா யேகே
நேம்பின திறத்தா யேகே வென்றான் செருக்கென் வீரன்.

இ-ள். செருக் கென் வீரன் - போரிற்கொண்ட வீரத்தையுடையோ
னுய இரகு, — வாம்பரிக் கள்வ ஏகேல் - வாவுவின்ற குதிரையைக் கவ
செய்தலென செல்லாதே, — கம்பு உடைத் தேர ஏகேல் - கம்பையுடைய
தேரைக்கொண்டவனென செல்லாதே, — கொடியறிற் கொடியாய் ஏகேல் -
கொடியவர்களுட் கொடியவனென செல்லாதே, — ஆம் பரிசு அறியாப்
ஏகேல் - மெய்கருத்தன்மையை அறியாதனென செல்லாதே, — அவுணரு
க்கு எளியாய் ஏகேல் - அவுணர்களுக்கு எளியவனென செல்லாதே, — தேம்
பினதிறத்தாய் ஏகேல் என்றான் - வலிசுறைத்த தன்மையைவுடையானே
செல்லாதே என்றான். ஏ-று.

வீரன் என்றான் என முடிக்க. ஏகேல் என்பன முன்னிலையென
மொருமை எதிர்மறைத்தெரிநிலையெனமுற்றுக்கள். (சௌ)

சுருமுதிற் பிறப்ப தல்லாத் கசினிப் பிறத்து மீப்போ
முருமென வெழுந்த வெஞ்சொ லொல்லொளி செவிதிற்பாய
வருகடற் பிறப்ப தல்லால் வான்வரு வடவைத் தீயிற்
நிருணென் நேரி நேரு மாரிஞ்சு செக்க னானே.

இ-ன், கருமுவில் பிறப்பது அல்லால் காசினி பிறத்த மீப் போம் உரும் என - கரியமுவித பிறப்பதன் திப் பூமிபிற் பிறத்த மேலேபோகி ன்ற ஐயுயைப்போல, — எழுத்த வெம் சொல் ஒவ் ஒலி செவியில் பாய - எழுத்த கொஞ்செவ்வின்னது ஒவ்வென்ற ஒலியானது செவியினிடத்தே யுத, — ஆயிம் சொக்கனான் - ஆயிஞ் சிவந்த கண்களையுடையவனாகிய இக் தினன், — ஒரு கடல் பிறப்பது அல்லால் வான் ஒரு வடவைத்தியில் கேரி னொடு திருவினன் - மேற்படுகின்ற கடலித்பிறப்பதன்றி ஆகாயத்தித்யோ ன்றிய வடவைமுகாத்வினியைப்போலத் தேறோடு திரும்பினான், — எ-து,

பாயத் திருவினன் என்க, தேயத்தேரடி திரும்பினான் என்பார் வடவைத்தியிற் திருவினன் என்றார். (சுஅ)

விதிப்பட்ட வானவர் வாய்ப்பொ னினைவாயித் தட வனாகச் சொல்லட் டகிப்பட்ட மணனிற் கொடுத்த துறையத்திடத் திருவாயின்ற வாய்ப்பட்ட குவிசத் திதயர் வையாரும் வாயத் தட்டின விதிப்பட்ட வேன்வி மரவு கொடுக்கின் விளம்பு கிவ்முன்.

இ-ன், விதி பட்ட வானவர் வாய்ப்பொ னினைவாயித் தடம் வாகச் செவ்வன் கசிப் பட்ட மணனில் - இருகோய்வாத்தகூத்தனையும் பரிவ பொன் னுலகாகிய கிளையான கிளையிலையானித்த வனெந்த வையையும் செவ்வாயிபர ன்த கண்ணையுமுடைய இத்திராணியைப்பொருத்திய மனத்திவ், — திதயை த்திட, — அக்கினி தலையாக, — திருகாரித்த கரிப்பட்ட குவிசத்தேயர் - திருப்பிய கூர்வையாக்கொண்ட குவிப்படைபையுடைய இத்திராவையும், — வையமும் - தேறையும், — வையத்தட்டின விதிப்பட்ட வேன்வியையும் - தேர் த்தட்டிலே கூர்விலைப்பொருத்திய யாகத்திராணிய குவிவையையும், — தேரக் கினன் விளம்புகின்றான் - பர்த்துச் சொல்லுகின்றான், — எ-து,

சரிப்பட்ட, வரிப்பட்ட என்பனவையே எழுவாய்த் திராணாகக்கொண் டினுமையாம். இத்திராணியையே கோக்கிய மனம் என்பார் சரிப்பட்ட மனம் என்றார். இதனும்; இத்திராணியை இழக்காருமென்ற அச்சத்தி னாலேயே இக்குதிநாயக கவர்த்தான் என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. (சுஅ)

பழிப்பது படாத வேன்வி யாதினும் பாகமுன்ன மொழிப்பது படாது சொன்னா முறப்புகை யொருவனியே செழிப்பது திகழ வெந்த சிவற்றிய தெய்வ வேன்வி யழிப்பது துணிதின் ருயா லடியுனசெ வனிய எம்மா,

இ-ன், பழிப்பது படாத வேன்வி யாதினும் - பழித்தலைப்பொருத்தாத யாகக்கொன்றின் கண்ணும், — பாகம் முன்னம் ஒழிப்பது படாத கொண் டும் உண்பு உடை ஒருவன் ரீயே - அவிப்பாகத்தை முன்னரே நீக்காது கொன்னுகின்ற மிழ்ச்சியையுடைய ஒருவனாகிய ரீயே, — செழிப்பது திகழ எந்த இயற்றிய தெய்வ வேன்வி. அழிப்பது துணிதின்ரூய் - செழிப்பவனது விளக்க எம்பிதா இயற்றிய தெய்வத்தன்மைப்பொருத்திய

யாகத்தை அழித்தற்குத் துணிவின்றாய்.—அவுணரே அனியர் - (ஆலையால் இறளை நோக்குமிடத்து) அவுணர்களே அருளுடையார்கள். எ-று.

அவியை முன்னரே ஏற்கின்றமையினாலே பாதுகாத்தற்குரியவனாயி ருந்தும் இரக்கமின்றி அழிப்பதற்குத் துணிவின்றமையின், உன்னிலும் பார்க்க அவியை யேலாது அழிக்கின்ற அவுணரே யனியர் என்பான் இங்ஙனம் கூறினான். அம்மா வியப்பின்கட் குறிப்பு. (இ)

போதலென் னியினை யெஞ்சா தழித்திடும் புன்மை யோர்செ
யேதமே யுணுகா வண்ண மிசைந்துகொண் டுனிது காக்கு
நீதகா நிகழ்த்தி யாயி னிலைக்குமோ நெறிக ணித்த
வேதநா ளுணர்ந்த தொல்லை விதியுற்போ யிறந்த தன்றே.

இ-ள். போத லென்னியினை யஞ்சாது அழித்திடும் புன்மையோர் செய் ஏதமே அணுகாவண்ணம் - மிகவும் யாகத்தை எஞ்சாதபடி அழிக் கின்ற எளியோராயின இரக்கநர் முதலியோர் செய்கின்ற குற்றமே அடையாதபடி.—இணைத்துக்கொண்டு இனிது காக்கும் நீ - மனம் ஒருப்பா றெறு (அவ்வேன்வியை) நன்கு காக்கின்ற நீயே.—தகாது இழைத்தியா யின் - (காத்தலாகிய நின் பெருமைக்குத்) தகாதனவற்றைச் செய்வாயா யின்.—நெறிகள் நிலைக்குமோ - யாகமுதலிய தருமநெறிகள் நிலையுமா, — நித்த வேதனால் உணர்ந்த தொல்லை விதியுற்போய் இறந்தது - நித்தமான வேதனால் கூறிய பழைய விதியும் நீங்கி அழிந்தது. எ-று.

காப்போர் எனக் கூறப்பட்டோர் அழித்தலின் வேததுணராதத் தொல்லைவிதியுற்போயிறந்தது என்றான். ஏகாரம் தேற்றம். (இக)

நன்றொத்த வுலகின் மற்றை நாட்டினி னவின்ற கேள்வி ய்
தென்னத்தென் னியநன் னீர்மைச் செய்கையிற் சிறந்த சீரோ
கள்ளத்து நிரந்த மாய வஞ்சனை காசி லாகின்
ஹன்னத்து முளதே யாயி னாலகமு மில்லை போலும்.

இ-ள். நன் ஒத்த உலகில் - கடவேயமைந்துள்ள பூவுலகிலும்,—மற்றை நாட்டினில் - மற்றைய உலகங்களிலும், — கவின்ற கேள்வி தென்நத் தென்னிய என்னீர்மைச் செய்கையில் சிறந்த சீரோய் - சொல்லப்பட்ட நீதிநூல்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறிய கவ்வொழுக்கச் செயலிற் சிறந்த நெற்புப்புடைய தேவராசனே,—கன்னத்து நிரந்த மாய வஞ்சனை காசி இலா நின் உள்ளத்தும் உனதேயாயின் - கன்னத்தோடு நிறைந்த மாயா வஞ்சனை உனது மனத்திலும் உன்னதேயானால்,—உலகமும் இவ்விடப் போலும் - இனி உலகமும் அழிந்துவிடும்போலும். எ-று.

உம்மை சிறப்பு. கவ்வோர் தருமங்களை அழிக்கத் தொடங்கிக்கொண் டமையின் இனி உலகம் நிலைத்தலரிதென்பான் உலகமுயில்லப்போலும் என்றான். (இஉ)

உலகெலாம் பாவப் பட்ட ஐனதுழி யொருவிற் றுவி
ணலகிலா வரிய நீதி யாருழிச் செல்து னையேன
நிலைஞலா நீர்மை யாலா நீனொநி நிரந்து கேடி.
வினிகொலா மிடர்செய் பாரி னென்றிழைத் தேங்கள் யாமே.

இ-ள். உலகெலாம் பாவப் பட்ட ஐனதுழி ஒருவிற்ற ஆயின் - உல
கத்துள்ளார் யாவராலும் துதிக்கப்பட்ட உன்னிடத்தில் நீயெய்தாயின்,--
அவருநிலா அரிய நீதி ஆருழிச் செல்லும் - அனலில்லாத அரிய நீதியானது
வேறு யாரிடத்திலே சென்றிருக்கும்,--ஐயோ! நிலைஞலாம் நீர்மையாலா
நீன் நொநி நிரந்து நொடின இனிகொலாம் - ஐயோ! நிலையாக விளங்கும்
நல்லொழுக்கமுடையாரை (கவர்க்க முதலிய) உயர்ந்த கதிகளிலும் ஆரா
ய்த்துபார்க்கில் இயல்புப்போலும்,--இடர்செய் பாரில் யார்க்கள் என்
பிழைத்தேம் - (அய்யனமாளுல்) தீவினையையே மிகுத்துச் செய்கின்ற
பூமியில் காக்கக் யாது பிழைசெய்தேம். எ-து.

நல்லினையையே மிகுத்துச்செய்யும் உயர்ந்தகதிகளில் தீவினைசெய்
யப்படிவல், தீவினையையே மிகுத்துச் செய்யும் பூமியில் காக்கக் செய்வது
பிழையன்று என்பான் நிலைஞலா நீர்மையாலா..... என்பிழைத்தேம்
என்பாமே என்றான். ஐயோ என்பது இரக்கப்பொருளில் வந்தது. (இஃ)

துன்னொனத் தொடர்ந்து போகித் தொல்லையேர நிதயத் துன்னோ
புன்னொனக் கிடந்து வெய்திற் புழுங்குபு புடைப்ப தல்லாத்
பெண்ணெனச் சிறந்த மாயக் தெய்திய விழிபுழ பின்னர்க்
கண்ணெனச் சிறந்த தென்னச் சிறக்குமோ கர்வு மையா.

இ-ள். ஐயோ! - அரசனே! துன்னொனத் தொடர்ந்து போகித்
தொல்லையேர இநதயத்துள் புன்னொனக் கிடந்து - விரைவாகத் தொடர்
ந்துசென்று பழையோருடைய மனத்திறுத்தோ புன்னாகக் கிடந்து,--
வெய்தில் புழுங்குபு புடைப்பது அல்லால் - வெண்ணையோடு புழுங்கச்
செய்து தாக்குவதென்றி,--கரவும் - கனவும், -- பெண்ணெனச் சிறந்த
மாயத்து எய்திய 'இழிபுழ பின்னர் கண்ணெனச் சிறந்தது என்ன -
பெண்ணென்று சிறப்புப்பெயர்படைத்தான் மரணயினால் அடைந்த இழி
வைத்தருவதாயி யோனியும் கண்ணென்று சிறந்து காட்டினும்போல,--
சிறக்குமோ - பிறிதொன்றாகச் சிறந்து காட்டினோ. எ-து.

நகாரம் விரிமறை. புழுங்குபு என்பதில் பிறவினை விருதி தொக்கு
சிறந்தது. அல்லால் சிறக்குமோ என இயைக்க. இழிபு உபசாரம். யோனி
வை மறைத்ததுபோல இதனை மறைத்தல் கூடாது என்பதாம். (இஃ)

ஆதலாற் றாக நீரொன் டகதுத ஸ்திவன் றன்றி
யேதிலா ருலகி னின்றினை மிகழவும் படுவ துண்டா

விதியால் விடுத்தே நேரில் கற்பக நீழற் சேறி

நீதிலா தென்ன மேலோன் சிறுகதை பொடித்துச் செப்பும்.

இ-ன். ஆதலால் தூதம் நீகொண்டு அஃததல் அறிவன்று - ஆதலி லுலே குதிரையை நீகொண்டு செல்லுதல் முதையன்று, —அன்றி ஏதி வார் உலகில் நின்று இகழவும்படுவது உண்டு. —(அது) அல்லாமலும் அயலார்கள் உலகத்திலே உண்ண இகழவும்படுவதுண்டு, —நீதியால் விடு த்து திற இவாது நேர் இல் கற்பக நீழல் சேறி என்ன - நீதியோடு (குதிரையை) விடுத்தத் திணைநின்று (உணது) உலகையில்லாத கற்பக நீழலின்கண்ணே சென்று எகிருதி என்று கூறு, —சிறுகதைபொடித்து மே லோன் செப்பும் - புன்னகைசெய்து இத்திரன் சொல்லுவான். எ-து.

நீதியாது என்பதில் இவாது என்பதை முற்றாக்கி அடையாது எனப்பொருள் கூறினமையும்கூட, என்னச் செப்பும் என முடிக்க. (இடு)

தென்வழி யுடைய யாகத் திறத்தினு லுந்தை தேத்தார்க் கவையிற் தருவிற் றுத்த நகர்கொனக் கருத்திற் கொண்டா லுள்வரு மவாவி னுத்த நேதிலா ருடையையுள்ள [டோர். கொள்வது துணிந்தா ராயிற் கொடுப்பரோ வருத்திக் கொண்

இ-ன். தென் வலியுடைய - தெளிந்த வலியையுடையாவே, —உந் தை - உன் பிதாவாகிய நிலிபன், —யாகத்திறத்தினால் - யாகத்தின் பருதியி லுள், —மேல் தார் சல் வழி தருவில் குத்த நகர் கொனக் கருத்தில் கொ ண்டான் - வரசனைப்பொருத்திய பூக்களிலுள்ள தேன்வழிகின்ற கற்பக தருவாற்குழப்பட்ட *கரத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி சித்தித்தான், —உன் கரும் அவாவிலுள் ஏதிலார் உடைய உண் கொள்வது துணிந்தாராயின் - மனத்தில் வளராதின்ற ஆசையையுடையோர் அவலாருடைய பொருளாக உள்ளவற்றைக் கொள்வதற்குத் துணிந்தாராயின், —கருத்திக் கொண் டோர் கொடுப்பரோ - அப்பொருள்களை கருத்திச் சம்பாதித்தோர் கொடு ப்பாரோ? எ-து.

ஒகாரம் எதிர்மறை, மற்ற அகைகிலை வினைமாற்றுமாம். (இக)

சல்லன நணுகி வெய்ய தீயன கலிந்து காளு

மெல்லன பெரிய கீர்த்தி வளர்ப்பதே பியற்கை வென்ப

வல்லன பகையி னன்றி மந்தையோர் திறத்து நீதி

யல்லை செயவு முள்ளத் தமைப்பரோ வரகி னுன்றோர்.

இ-ன். சல்லன நணுகி - சல்லனவாகிய வினைகளைப் பொருத்த மாதசெய்து, —வெய்ய தீயன கலிந்து - கொடிய தீயனவாகிய வினைகளைக் கெடுத்த, —காளும் எல் ஆன பெரிய கீர்த்தி வளர்ப்பதே பியற்கை - காதோறும் சூரியனைப்போத்த பெரிய கீர்த்தியை வளர்ப்பதே (அரவியன் முறை கதைவந்தோர்க்கு) முதையாகும், —வல்லன பகையின் அன்றி

மற்றையோர் திரத்த நீதி அங்ஙன செயவும் - (அஃதொழித்தத் தமக் குச் செஞ்முதலில்) வல்ல பணவர்க்களித்தன்றி வினையோர்க்களித்த நீதியல்லாதவற்றைச் செய்ததும், — ஆசின் ஆன்றோர் அமைப்போர் - அரசியலால் நிலைத்தவர்க்காகிய அரசர்கள் மனத்தித் தருதவர்க்கோ, ஏ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை, என்ப அரை. உம்மை எதிர்மறை; அரை ஆகி னும் அமையும். (இஃ)

மாலவற் கல்லா வின்றே வரப்புகு டோத்த மப்பேர்
மேலவற் கல்லா வின்றே விழுமிய மகேச காமஞ்
சாலவெற் கல்லா வின்றே சதங்கிர தென்னுந் தற்பே [ரோர்.
சேலவிப் பொருள்கண் மூன்றும் பிறிப்போ வரத்தி னென்

இ-ள். வரப் புகுடோத்தமப் பேர் மாலவற்கு அல்லால் இன்று - மேலான புகுடோத்தமென்னும் பேர் விஷ்ணுவர்க்கேயன்றிப் பிறருக் கில்லை, — விழுமிய மகேச காமம் மேலவற்கு அல்லால் இன்று - தெந்த மகேசன் என்னும் பெயர் வினார்க்கேயன்றிப் பிறருக்கு இல்லை, — சதக் கிரது என்னும் தத் பேர் கால ஏறகு அல்லால் இன்று - சதக்கிரது என்னும் அப்பெயர் மிகவும் வளர்க்கேயன்றிப் பிறருக்கில்லை, — என இப் பொருள்கள் மூன்றும் அறத்தின் ஏன்றோர் பிரிப்போர் - (தம்மைப்) பொருள்முதலான இப்பெயர்கள் மூன்றையும் தருமத்தினோடையத்தவர்க ளாகிய பெரியோர்கள் பிரிப்பார்களோ, ஏ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை, தத் என்னும் வடமொழி தத் எனத் திரித்த லின்றது. (இஃ)

அன்பற வினைய மாற்ற மறைதனும் வேன்னி நாத
னென்பது போத தன்னை பெண்ணினை யில்லை போதும்
வன்பெரு மதியா யென்றான் மற்றவன் வான நாடன்
நன்பெருங் கண்க டோறுந் தழுவெழும் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். அன்பு - அற இனைய மாற்றம் அறதனும் - அன்பு கீழ் இவ்வரித்தையை இத்திரன் கூறுதனும், — அவன் கன் பெருமதியால் வேன்விதாதன் என்பது போதல் தன்னை எண்ணினை இவ்வை போதும் என்றான் - அவ்விருவானவன் வலிய பெரிய புத்தியையுடையானே! (நீ சதக்கிரது என்னும் பெயர்போகின்றது என்று இவ்வாறு செய்யின்) வேன்விக்குவேந்தன் என்னும் பெயர் அழிதலைச் சித்தித்தவாய்போதும் என்றான், — வானநாடன் தன் பெரும் கண்கள்தோறும் தழும் எழும் சாற்று கின்றான் - (அப்பொழுது) இத்திரனானவன் தன்னுடைய பெரிய கண்க டோறும் அக்கவிதோன்றச் சொல்லுகின்றான். ஏ-று.

வன்பெருமதியால் என்றது புத்தியுடையோரைப் பறித்தது. பரிசுரத் தாத் சொபுண்டாயிற்று, என்க. (இஃ)

மகரவா ரிதினும் வையத் தலத்தினின் மாட்சித் தாய்
நிகரிலா வாத்தி னேன்ற கபிலினை நிகர்க்கின் நேனும்
நிகரவா குவினும் செய்ய தீவினைச் செயலின் மூழ்குந்
சகரந்தர மடைந்த வெய்ய தெறியினிற் சார்த ருனே.

இ-ள், நிகர வாகுவினும் - மலைபோலும் புயத்தையுடைய இரகுமகர
ராசனே! - மகரவாரிதி குழ வையத்தலத்தினின் - கடல்முற்றப் பூமி
யிலே, - மாட்சித்த ஆய நிகரிலா வாத்தின் என்ற கபிலினை நிகர்க்கின்
நேன் - (துங்கவத்தாராசிய சகரமையழித்த) மாட்சிமையுடைத்தாய ஒப்பி
ல்லாத வாத்தினுள்பிக்க கபிலமுனிவரை யான் ஒத்திருக்கின்றேன், -
தீவினைச்செயலின் மூழ்கும் சகரர் அடைந்த வெய்ய தெறியினில் சார்தல்
செய்யல் - (ஆதலால்) தீவினைச்செயலில் அழுந்திய அந்தச் சகரர் அடை
ந்த கொடிய, எதியிங்கனடைதலை நீயும் செய்துகொள்ளாதே. ஏ-று.

என்னே என்னும் அழிக்கப்படாதே என்பது கருத்து. தாம் தேற்ற
த்திங்கண் வந்த சாரிணம். தான், ஏ அகசகன், சகரமகாராசனாடைய
லேவியக் குதிரையை இந்திரன் கவர்த்தசென்று பாதவத்திலிருந்த
கபிலமுனிவர் பக்கத்திற் காட்டிவிட, சகரன் புதல்வர் அறுபதிலுபிரவரும்
பூமியைத் தோண்டிப் பாதவத்திற்சென்று குதிரையைக்கண்டு கபில
முனிவரோடு எதிர்க்க அவர் அவர்களைக் கொடுத்து எரித்தாராதலின்
தீவினைச்செயலின் மூழ்குந் சகரந்தாமடைந்தவெய்யதெறியினிற் சார்தல்செ
ய்யல் என்றார். (க0)

என்றவ விசைத்த லோடு மேந்தது மெரிய முன்னங்
கன்றுபு கறுத்த வானி தொடுக்குதி கடி நி னென்ற
என்றென விசைம் வில்லி னுட்டின னடவ முன்னே
யொன்றுவெம் பகழி யன்னு னுரத்தினிற் புதைவ வுய்த்தான்

இ-ள், என்று அவன் இசைத்தலோடும் - என்று அவ்விந்திரன்
கொல்லியவனவியல், - ஏத்தலும் வரியும் உன்வும் கன்றுபு - இரகுமகாராச
னும் (கோபத்தினால்) வரிசின்ற மனங்கன்றி, - கறுத்த வானி கடிநின்
தொடுக்குதி என்றான் - கோபத்தைக்கொண்ட பாணத்தை விசையிலே
தொடுக்குதி என்றான், - என்று என விசைம் வில்லி னுட்டினன் டடவ
முன்னம் - (இந்திரன்) கலந்து என்று அம்பினை வில்லிற் றெடுத்தல்
செய்தத முன்னனே, - ஒன்று வெம்பகழி அன்றான் உரத்தினில் புதைவ
உய்த்தான் - இரகுமகாராசன் ஒரு கொடிய பாணத்தை அவ்விந்திரனாடைய
மாப்பிலே புதைப்புகடி செய்ததினான். ஏ-று.

டடவமுன் உய்த்தான் என இயைச்ச. (க1)

உபெதிப் பெயரி னுட்ட வுறுங்களை தாழ்த்த மாட்டிற்
கெடுகைப் பகழி பாயக் கணையொன்று தெழிவி னுய்த்தான்.

குருகெழுந் குரிசில் கங்குத் கருட்ருத வியக்கன் னென் னு
மடுதிறற் பகழி பாபு மகலம்புந் கமர்ந்த தன்நே.

இ-ள். உடுபதிப்பெயரின் காட்ட உறும் கனை துழைத்த மார்பில் -
இந்திராணியினது கண்களையெ மிக்க பாணக்கன் துழைத்த மார்பிலே -
கடு விணைப் பகழி பாபு - கடியவிணைபயனுடைய அம்பு பாபு, - கனையொ
ன்ற கதழ்வின் உய்த்தான் - (இந்திரனும்) அம்பொன்றை வேகத்தோடு
செலுத்தினான், - தொடு கழல் குரிசில் கங்குல் கருள் குழலியர் கன்
என்னும் அடுதிறல் பகழி பாபும் அகலம் புக்கு அமர்ந்தது - (அது) கட்
டிய வீரக்கழலையுடைய இரகமகாராசனது இருளையொத்த கருளையுடைய
உத்தலையுடையவர்களாகிய மகவிரது கண்களென்றும் கொல்லுத்தொழி
லையுடைய அம்புகள்பாய்கின்ற மார்பிற் புக்கிருத்தது. எ-து.

உடுபதிப்பெயர் - சிவனாதிதிராணி. பாபு உய்த்தான்; அது புக்கமர்ந்தது
என முடிக்க. பாபு கிதழ்வுப்பொருட்டு. (உஉ)

மேக்கினன் கருகக் கண்கள் சிவந்தொரு விசிகம் விர
ணுக்கினன் பெரியன் வானி யொன்றொறுத் தொன்று சேற
வாக்கினன் குரிசின் மாற்றி வயத்தின்பி னோந்து பல்லம்
போக்கினன் புவன மூன்றும் புனகபுகப் புருத்த வன்றே.

இ-ள். மேக்கினன் கருகக் கண்கள் சிவந்த ஒருவிசிகம் வீரன் வு
கினன் - செந்நிறம்படைத்த குரியனும் கருநிறமடையும்படி தன் கண்கள்
சிவந்த ஒரு அம்பின விரனைய இரகமகாராசன் செலுத்தினான், -
பெரியன் வானி ஒன்று ஒறுத்த ஒன்று சேற ஆக்கினன் - இந்திரன் அம்
பொன்றால் (அவ்வம்பின) அறுத்து பின்னும் நூல்பைச் செல்லும்படி
செலுத்தினான், - குரிசின் மாற்றி ஐந்தின்பின் ஐந்து பல்லம் போக்கினன் -
இரகமகாராசன் அதனையிலக்கி ஐந்துபாணங்களின்பின் ஐந்துபாணங்களை
(எனவே பத்துப்பாணங்களை) ச் செலுத்தினான், - புவனம் மூன்றும் புனக
புகப் புருத்த - (அப்பாணங்கள்) திரிலோகத்திலும் புனைசெல்லும்படி செல்
தன. எ-து.

அன்ற, ஏ அகாரன். வானி ஒன்று ஒறுத்த ஒன்று சேற ஆக்கினன்
என்பதற்குப் பாணங்களை ஒன்றொறுக்கவும் ஒன்று செல்லுமாசர் செலு
த்தினான் எனினும்.

(உஉ)

செற்றியை நோக்கிற் றென்று விறம்புக நியிர்ந்த தொன்று
விற்பெற வோடிற் றென்று வினோதனம் வினோத தொன்று
பற்றிய பகழி கித்தும் படிபடப் படர்ந்த தொன்று
மற்றைய வொன்றிற் போகி வான்முக மடுத்த வன்றே.

இ-ள். ஒன்று செற்றியை நோக்கிற் - (அவற்றின்) ஒருபாணம்
(இந்திரனுடைய) செற்றியை நோக்கிச் சென்றது, - ஒன்று கித்தும் பு
க

நிழ்த்தது - ஒரு பாணம் (அவனுடைய) மார்பிற் புகும்படி கிளர்ந்து
சென்றது.—ஒன்று கிவ் தெற ஒடிந்து - ஒருபாணம் (அவனுடைய)
கிவ்வு கொட்டும்படி ஒடியது.—ஒன்று கிலோதனம் கிராந்தது - ஒரு
பாணம் (அவனுடைய) கண்களைச் சேர்ந்தி விராந்து சென்றது, —ஒன்று
பத்திய பகழி கித்தும்படி படர்ந்தது - ஒருபாணம் (அவன்) கையிற்
பத்திய பாணஞ் கித்தும்படி சென்றது.—மற்றை ஒன்றிற் பேசுகி வான்
முகம் மடுத்த - மற்றைய ஒன்றுபாணங்களும் ஒருதொடையாகச் சென்று
ஒளிபொருந்திய அவனுடைய முகத்திலே முகஞ்செய்தன. எ-று.

அன்று, ஏ அகசகன்.

(கச)

கல்லொன்று கடல தாநக் கண்டவன் கதழ்வு கையிக்கு, செல்
லொன்று பகழி தூண்ட வெதிர்த்தொ நாயகம் யெண்ணில், எவ்
லொன்றி னிரண்டு மூன்று கோலினின் விளங்கு நான்கிற், சொல்
லொன்றிற் றுணித்தான் மிக்க தொடையொன்றிற் றுமித்து விழ்த்
தான்.

இ-ள். எவ் ஒன்று கடலது ஆகக் கண்டவன் கதழ்வு கையிக்கு எவ்
ஒன்று பகழி தூண்ட - (மைகாகமென்னும்) மலையொன்றின்க் கடலிற்
புகும்படி செய்தவனாகிய இந்தான் வேகன்கொண்டு ஒளிபொருந்திய
பாணத்தைச் செலுத்த, —எதிர்த்த ஆறு அளவை எண்ணில் - எதிர்த்தப
டியே (அப்பாணங்களின்) அளவைக் கணிக்கில், —எவ் ஒன்றின் இரண்டு
மூன்று கோலினின் - ஒருவிவ்வித்பூட்டிச் செலுத்திய ஐந்துபாணத்தி
னாவ், —விளங்கு கண்கில் சொல் ஒன்றில் துணித்தான் - விளங்குகின்ற
நான்கின்கண்ணும் சொல்லப்படும் ஒன்றின்கண்ணுந் துணித்தலைச் செ
ய்தான், —மிக்க தொடை ஒன்றில் துணித்து விழ்த்தான் - எஞ்சியவற்
தை ஒருதொடையினாவ் வெட்டி விழுத்தினான். எ-று.

எண்ணில் ஐந்தில் துணித்தான்; தொடை ஒன்றில் துமித்தான்
என்ப.

(கடு)

கைவினைத் தொடைபோய் யொல்கைக் கடைப்படு முன்னங் கா
செய்வினைப் பகழி தூறு திகிரிக்கொன் பதுதிண் டேரி ிலின்
தூய்வினைப் புரவிக்கெண்ப தொருபலி தூய்ப்பாற் கொன்றே
யெய்வினைப் பெரியோற்காக வேலினு னிலங்கு வேகான்.

இ-ள். கைவினைத் தொடைபோய் ஒவ்வு கடைப்படு முன்னம் - தன்
கைத்தொழிலாற் செலுத்திய பாணங்கள் விராவாகப்போய் முடியமுன்
வரே, —செய்வினைப்பகழிதூறு - செய்கின்ற போகையுடைய தூறுபாண
ங்களே, —திகிரிக்கு ஒன்பது - தேருக்கு ஒன்பதும், —திண் தேரின் உய்
வினைப் புரவிக்கு ஐம்பது - திண்ணிய தேரின் பூட்டிய இழுக்கின்ற
தொழிலையுடைய குதிரைகளுக்கு ஐம்பதும், —உய்ப்பாற்கு ஐம்பலின் -

பாகப் படலம்.

உ.உ.உ.

பாணுக்குப் பத்தம்,—எய்கினைப் பெரியோற்கு ஒன்ற ஆக—எய்யுந் தொழியையுடைய இத்திரனுக்கு ஒன்றமாக,—இவற்கு வேலான் எய்கின் எயினான் - விளக்குகின்ற வேத்படையேத்தியனானுயிர நிரமகாரரான் எந்தைப்போல விரைந்த (செல்லுமற) செலுத்தினான். ௪-து.

தாது எயினான் என இவையகம்.

(௩௯)

கால்வந்த கணத்தின் வியக் கடுகிகைத் தெய்வ வாகி
மேல்வந்த கொடியின் மாய மூண்முனை விழுக்கோற் கையான்
பால்வந்த துடிவின் மாளப் பண்ணவன் தன்மே லாலம் ஞாந்.
போல்வந்த விமைப்பிற் தீயக் கணையொன்று பொறித்து நின்

இ-ள். கால் வந்த கணத்தின் விய - தேரின்மேல் வந்த பாணங்கள் ஒன்பதும் கணப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—கடுகிகைத் தெய்வ வாகி மேல் வந்த கொடியின் மாய - மிருத்த வேகத்தையுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய குறிஞ்சியின்மேல் வந்த பாணங்கள் எண்பதும் கொடிப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—மூன் முனை விழுக்கோல் கையான்பால் வந்த துடிவின் மாள - மூன்றாற்போன்ற துதியையுடைய நிறத்த தாற்றுக் கோலை எந்திய கையையுடையனாகிய பாகன்மீது வந்த பாணங்கள் பத்தம் துடிப் பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—தன்மேல் ஆவம்போல் வந்த இமைப்பில் தீய - தன்மீது கீழைப்போல்வந்த பாணம் ஒன்றும் இமைப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—பண்ணவன் கனை ஒன்று பொறித்து நின்முன் - தேவனாகிய இத்திரன் ஒருகணையைச் செலுத்தினின்றுன். ௪-து.

கால்-ஆகுபொயர். விய, மாய, மாள, தீயப் பொறித்துநின்றுன் என மூலக்க. கணம், கொடி, துடி, இமைப்பு என்பன சிறிய காலஅளவின் பேரங்கள்.

(௪௦)

பொறித்தகை விடாது மாலோன் பொங்கியெஞ் தூறுபுக்கந்
தெறித்தன னென்ஐற யொன்று கெளவுபு சேற விரன்
குறித்தன கென்ஐற மாற்ற வொன்றெதிர் குறுக விடா
புறித்தன னனவற் றுக் வான்கனை மறித்து மாதோ.

இ-ள். மாலோன் பொங்கி பொறித்த கை விடாது ஐஞ்ஞாறு புக்கம் ஒன்றை ஒன்று கெளவுபு சேறத் தெறித்தனன் - இத்திரன் கோபித்தத் தொடுத்த கையைவிடாது ஐஞ்ஞாறு அம்புகளை ஒன்றையொன்று கெளவிச் செல்லும்படி செலுத்தினான்,—விரன் குறித்தனன் அளவு அந்நூக வான். கனை மறித்து - வீரனாகிய நிரமகாரரான் கோக்கி அளவு அத்தன்மையை காகப் பெரிய அம்புகளைத்தொடுத்த,—ஒன்றை மாற்ற ஒன்று எதிர் குறுக விடா மறித்தனன் - ஒவ்வொன்றை மாற்ற ஒவ்வொன்று எதிரெய்தும் படி விட்டித் தடுத்தான். ௪-து.

வீடா லிகாரம். ஒன்றின்பின்னொன்றாக விடுத்தான் என்பார் ஒன்றை
பொன்ற கொண்பு சேறவித்தான் என்றும், முன்வந்ததை ஒன்றுசென்று
புரந்திருந் த மந்தை மந்தை எதிர்பென்று நடுக்குமாறு விடுத்தான் என்
பார் ஒன்றைமாற்றுகொன்றெதிர்த்துவிட்டான் என்றும் கூறினார். (௧௪)

ஆய்ந்தன பகழி யெண்ணி லெடுத்தெத் தேவ யேவப்
பாய்ந்தன பரந்து வானப் பரப்பெலாம் பாயப் பாய
வீர்தன விய விய விடுப்பதே யல்லால் வேக
மோய்ந்தன சிந்தே தம்மி னுறுவளிக் குவமை யொப்பார்.

இ-ள். ஆய்ந்தன பகழி எண்ணில் அடுத்து அடுத்து ஏவ ஏவ - ஆரா
ய்த்தெத்தனவாகிய அம்புகள் அளவில்லாதனவற்றை அடுத்தடுத்துச் செ
யுத்தச் செலுத்த;—வானப் பரப்பு வளம் பரந்து பாய்ந்தன - அவைகள்
ஆகாயத்தின் பரப்பெல்லாம் பரந்து பாய்ந்தன. —பாயப் பாய வீர்தன -
அவ்வாறு பாயப்பாய அழிந்தன, —விய விய விடுப்பதே அல்லால் - (அவ்
வாறு) அழிய அழிய மீளவும் செலுத்துவதேயன்றி, —உறு வளிக்கு உவமை
தம்மில் ஒப்பார் வேகம் ஒய்ந்தனர் இன்று - மிகுந்த வலிமைக்கு உவமை
யிலே தம்முளியொத்த வீரர்கள் (தம்) வேகம் குறைந்தினர். எ-று.

அடுத்தகன் பன்மைகுறித்து சிந்தன. (௧௫)

அலைப்படப் புருந்த பல்ல மாழியொன் குறித் தீயி
னிலைப்படப் புருந்த பல்ல றெடுங்கட லிரண்டு கூற்றின்
கொலைப்படப் புருந்த பல்லக் குணிப்பதோ குணிந்த சாபக்
கலைப்படப் புருந்த வாதே திசைத்திசை கலந்த வன்றே.

இ-ள். அலை படப் புருந்த பல்லம் - கடலிற் பொருத்தச்சென்ற அம்
புகளும், —ஆழி ஒன்று ஆழித்தீயின் நிலைப்படப் புருந்த பல்லம் - புறக்கட
லிற் பொருத்திய வடவாழாக் கிணியினிடத்துப் புருந்த அம்புகளும், —
செய்து கடல் இரண்டு கூற்றின் கொலைப்படப் புருந்த பல்லம் - கொடிய
கடல் இரண்டுகூறாகக் கொலைப்படும்படி புருந்த அம்புகளும், —குணிப்ப
தோ - அளவிடப்படுவனவோ, —குணிந்த சாபக் கலைப்படப் புருந்த ஆறு
திசைத்திசை கலந்த, —விரைந்த வில்வித்தைக்கொளயச் சென்றவாதே திசை
கடோறும் கலந்தன. எ-று.

■ எதிர்மறை. சாபத்தினின்றுஞ் செல்லுமா வெவ்வனவோ அம்மை
வாகவோ திசைகளிலுஞ் சென்றன என்பதாம். இரண்டுகூற என்பதற்கு
இருவருஞ் செலுத்துவதால் இரண்டு கூறாக என்பாருறார். (௧௬)

கூலொக்குஞ் சிலகல் கால வானொக்குஞ் சிலகீ டாடற்
காலொக்குஞ் சிலவ தாடல் கதமொக்குஞ் சிலவெக் கால
வேலொக்குஞ் சிலகல்லோர்கல் வினையொக்குஞ் சிலதுண்வந்த
மாலொக்குஞ் சிலவோர்சிம்புள் வடிவொக்குஞ் சிலபொச்சாளி.

இ-ன். போர்வாளி - போரையுடைய அம்புகளில், - சில ஆம் ஒக்கும் - சில அம்புகள் எஞ்சியுமொக்கும், - சில எம்சை அரன் ஒக்கும் - சில அம்புகள் முழுநெல்லம்பையளித்த உருத்திரனாயுமொக்கும், - சில சிறி ஆடல் சால் ஒக்கும் - சில அம்புகள் மிக்க வலியையுடைய இயமானாயும் ஒக்கும், - சில ஆடு அக்கதம் ஒக்கும் - சில அம்புகள் ஆடுவென்ற பாய்பினாயும் ஒக்கும், - சில வெம் சால் வேல் ஒக்கும் - சில அம்புகள் கொடிய குலத்தையும் ஒக்கும், - சில எல்லோர் எல்லீனா ஒக்கும் - சில அம்புகள் எல்லோருடைய எல்வினையையும் ஒக்கும், - சில தூண்டாந்த மாலொக்கும் - சில அம்புகள் தூண்டுந்ரோன்றிய விஷ்ணுவாதிய எரும்கத்தையும் ஒக்கும், - சில ஒர் கிம்புன் கடிவு ஒக்கும் - சில அம்புகள் ஒப்பற்ற சரவப் பறணையின் கருவையும் ஒக்கும். எ-து.

அது, பருதிப்பொருள் விருதி. போர்வாளி என்பதைச் சில என்பவற் றோடு கூட்டிச் சிலவாதிய போர்வாளி எனப் பொருள்கறி இதுதலிளக்கு ஆக்கினுமனையும். (எஉ)

ததியொடு றுதிக டாக்கப் பிறந்தனோன் பொறியா காய்
ததியொடு கொதிப்பு மாலை நளிர்சிறை விசைபக் காலின்
ததியொடு கிளர்ந்த வோர்சாற் கருங்கடல் கலந்து பாயும்
குதியொடுங் குலைந்த வானைக் குலகெடுங் குன்ற மெல்லாம்.

இ-ன். ததியொடு றுதிகன் தாக்கப் பிறந்த நோன்பொறி ஆராய்
த்தியொடும் கொதிப்ப - ததியொடு றுதிகன் தாக்குதலாற் பிறந்த வலிய
அக்கினிப்பொறிகள் ஆராயத்திலுள்ள எக்கைபாற்றோடு கிடந்த கொதி
ப்பு, - மாலை நளிர் சிறை விசை அக்காலின் ததியொடு ஒர் கால் கருங்கடல்
கிளர்ந்த - அப்பாணங்களின் ஒழுங்கான குளிர்த்தியகைத்த சிறையிலி
விசையாலாய அந்தச் சாற்றின் வேகத்தினால் காண்கு கரிய கடல்களாக்
கிளர்ந்தன, - கலந்து பாயும் குதியொடும் ஆகைக் குல கெடுங் குன்றம் எக்
கைம் குலைந்த - அப்பாணங்கள் கூடிப் பாயும் குதிப்பினால் திக்கிலுள்ள கெ
டுப குலமலைகளெல்லாம் குலைடைந்தன. எ-து.

கொதிப்பக் கிளர்ந்த என் முடிக்க. கொதிப்ப, கிழ்ச்சைமம். கிளர்ந்த
கடல் கலந்துபாயும் குதிப்பினால் குலைந்த என்பாருமுளர். ததியொடு,
குதியொடு என்புழி ஒடு உருபுகள் ஏதப்பொருட்கண் வந்தன. (எஉ)

நேது.

எய்விசை பின்றுடை பெண்ண விசைப்பா
குய்விசை விஞ்சை யுழிப்பவ முற்றே
மொய்விசை மம்புசென் மொய்ம்பின வென்பார்
கைகிளை காணிகர் காணுந் கொல்லாம்.

இ-ன். காணுந் எவ்வாய் - அப்போகைக் காண்கின்றோமெவ்வாய், -
கைகிளை காணிகர் - கைகிளையைக் காணுகவாய், - எய் கிளையின்

உருள்

இரகுவும் மி.சு.ம்.

தொடை என்ன இசைப்பார் - எய்யப்படும் விசையினை யுடைய தொடையெ-
கதியெயென்று சொல்லார் (சொல்லுக அங்ஙனமன்று) ,—இன உய்விசை
விஞ்சையுழிப் பனம் உற்று மொய் விசை அம்பு செல் மொயம்பு என்பார் -
இத்தன்மை உய்தல்பொருந்திய வில்வித்தையிற் றெற்றமுற்றுச் செறித்த
விசையை யுடைய அம்புகள் செல்லுகின்ற வலியே யென்று சொல்லார்
கள். எ-று.

காணிலராய் என்பர் என்க. காணிலர் வினையெச்சமுற்று. இங்ஙன
மே தம்பரும் “கடுப்பிச்ச ணமாரேயுந் கார்முகத் தம்புகையாற் - நெடுஞ்
சின்னான் றாக்கின்றனென் றுணர்ந்திலர் தொடுத்தவாழி - யிடுக்கொன்
றுங்காணூர்க்காண்பதெய்தகோ னெய்தி னெய்திப் - படுக்கின் தபிணத்தின்
பொய்மற் குப்பையின் பரப்பே பல்சால்” எனக் கூறுதல் காண்க. இதனை
விரணியையாக்கிப் பொருள்கோடல் சிறப்பின்று. (எஃ)

ஏக மனந்த வினத்தொடை யல்லால்
வேக மனத்தில மிக்கிரு செங்கை
காக மனந்த களத்திரு கண்ண
பாக மனந்த படித்தொழின் மாறோ.

இ-ள். காகம் அனந்த களத்து - காகங்களை வளக்கப்பட்ட போர்க்கள
த்தின் கண்ணென, —இரு கண்ண பாகம் இரு செங்கை மிக்க அனந்த படித்
தொழில் வேகம் - இரண்டு காதுகளையும் இரண்டு சிவந்த கைகளும் மிக்கு
அனந்த தன்மையான வேகத்தை, —ஏகம் அளந்த இனத்தொடை அவ்வால்
அனத்தில - ஒன்றாக அனந்த கூட்டமான பாணமேயன்றிப் பிறிதொன்று
புளந்தில. எ-று.

எனவே கைகளைத்தெய் பாணமேயனந்தன என்பதாம். கைகளைத்து
க்குத் தக்கபடி பாணமுந் செல்லுமென்றவாறு. ஏகமனந்த வினத்தொடை
யென்றது பலவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து விடப்பட்ட பொழுது ஒருதொ
டையென்று எண்ணப்பட்ட பாணங்களை. (எச)

ஒன்றிய மாலை நினைற்களை யுய்த்தே
துன்றிய காணி துடிப்பன வல்லான்
மன்ற வெறுது லோந்தன வாறே
நின்றில சரப நிமிர்ந்தில வன்றே.

இ-ள். ஒன்றிய மாலைநினைல் களை உய்த்து - ஒன்றிய வரிசையாகப்
பாணங்களைச் செலுத்தி, —துன்றிய காணி துடிப்பன வல்லான் - நெருங்கி
காணிகள் துடிப்பனவேயன்றி, —மன்ற ஒருது வினத்தனவாறு சரபம் சின்
நில நிமிர்ந்தில - மிகவுந் குறையாது வளைந்தபடியே விற்கன் கின் றுமின;
நிமிர்ந்துமில். எ-று.

எனவே நிமிர்வதும் வளைவதாயிருத்தன என்பபடி.

(எஃ)

காணி புருத்த கலைத்தொழில் வல்லோர்
பாணி புருத்த படித்திற னெல்லா
நாணி புருத்தா நடத்துவ தல்லாற்
நூணி புருத்தமை கண்டெவர் சொல்வார்.

இ-ள். காணி புருத்த கலைத்தொழில் வல்லோர் பாணி புருத்த படித்திறன் எல்லாம் - உரிமையாகப் புருத்த வில்வித்தையில் வல்லோரது னையிற் புருத்த தன்மையான தொழிலின்பகுதியெல்லாம், - காணி புருத்த நடத்துவது அல்லால் - காணியிற் புருத்த நடத்துதலை (கண்டுகொள்வதே) யல்லாமல், - நூணி புருத்தமை கண்டு வரை சொல்வார் - நூணியிற் புருத்தமையெக்கண்டு யாவர் தாம் சொல்வார்கள். எ-து.

கடத்துவதல்லால் கண்டு வரை சொல்வார் என்க. வரை என்னும் வினாப்பெயர் சுண்டின்மை குறித்து இன்றது. (எக)

தடுப்பது முண்டு சமர்க்கனை முன்ன
மடுப்பது முண்டு வலித்தல் வழாமே
தொடுப்பது முண்டு விரற்றொடு புங்கம்
விடுப்பது முண்டுகொ லென்ன விரப்பார்.

இ-ள். சமர்க்கனை தடுப்பதும் உண்டு - போரையுடைய கலையைத் தடுத்தலுமுளது, - முன்னம் மடுப்பதும் உண்டு - முன்னதாகச்சென்று மார் பிண்கண்ணை ஏற்பதும் உண்டு, - வலித்தல் வழாமே தொடுப்பதும் உண்டு - காளை இழுத்தல் தவறாமல் தொடுத்தலுமுளது, - விரீட தொடு புங்கம் விடுப்பதும் உண்டுகொல் என்ன விரப்பார் - விரலாற்றொடுக்கப்படும் அப்பாணக்களைத் தவறவிடுதலும் உண்டிதா என்று அடிகாட்டினார். எ-து.

மடுத்தல் என்பதற்கு நிறைவித்தல் எனப் பொருள்கொண்டு, ஒருவர் முன் ஒருவர் நிறைவித்தலுமுளது எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். (எஃ)

வேறு.

மேயின கண்பட விலகுபு கடிதொடே வெடிபட விரைசேணிற்
போயின வெறிதுற வகைடல் பருகின பொதுளின சிலவாணி
யேயின வெதிரெதி றிகலின மனமுபடு மிடி கொடு வருவேகத்
தீயென முகினை கடுவிகை குறுகின திருகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாணி - சிலபாணங்கள், - மேயின கண்பட விலகுபு கடிது வெடி துவிட விரை சேணில் போயின - எதிராகவந்த கண்கள் அழியும்படி செய்த விகி விரைத்து வெடியோகையுண்டாகும்படி கடுதொண்டி ஆகாது த்திற் சென்றனவாய், - வறிது உற அகைடல் பருகின பொதுளின - வறிதா குழுவூ அகைப்பொருத்திய உடைப் பருகி செருங்கின, - சிலபாணம்.

சிலபாணங்கள்,—ஏயின எதிர் எதிர் இவ்வின மழைபடும் இடிவோடு ஒரு வேகத் தியென முடுகின - ஏகப்பட்டனவாய் எதிரெதிரேபடைத்து முகிலிற் பொருத்திய இடித்தலைத்தொண்டுவருகின்ற அக்கினிபைப்போல விரைத் தனவாய்,—கெவிசை குறுகின திருகின - கடிய விசையைக்கொண்டு ஓடி ஓடிப் பொருதன. ஏ-து.

போயின, பருகின, ஏயின, இகலின, முடுகின, குறுகின, ஏன்பன மூற்றெச்சங்கள். (எஅ)

மகிதல வயினிரு வகிப்பட விடைபல வறிப்பட நுழைபோகா வகிதல வரவின தணிமுடி மணியிடை பணவிய சிலவாளி * மிருகனை முடுகிப தடியினி லெதிர்படு விசையொடுமிசையேகி முகிலை கருவுபு முதிர்கரு வறவிடை முழுகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாளி - சிலபாணங்கள்,—மகிதல வயின் இரு வகிப்பட இடை பல வறிப்பட நுழை போகா - பூமியின்வயிற் இருபினவாகவும் அதனினையே பலவழிகள் உண்டாகவும் நுழைந்து சென்று,—அகிதல வரவினது அணிமுடி மணியிடை அணவின் - பாடலத்திலுள்ள பாம்பின் அழகிய முடியிலுள்ள மணியினிடத்துச் சென்று சுமீயிடுதன,—சிலபாணம் - சிலபாணங்கள்,—மிருகனை முடுகிய தடியினில் எதிர்படு விசையொடு மிசை ஏகி - மிருகத் பாணங்கள் விரைத்துநோன்றிய வில்லினிடத்து எதிரேநோன்றிய விசையோடு மேலாகச்சென்று,—முகில் அகடு கருவுபு முதிர்கரு அகலிடை முழுகின - முகிலின்வயிற்றை ஈடுருவி முதிர்க்க கருவாகிய நீரிடத்து முழுகின. ஏ-து.

போகா அணவின் எனவும், ஏகி, கருவுபு, முழுகின எனவும் முடிக்க.

கழைசெறி யடிநிலை தழல்பட நெடுமுடி. கடல்பட விருள் காறு முழைசெறி மலைபல பொடிபட விடிபட முடுகின சிலவாளி தழைசெறி யடவிசை கருவிய விசையொடு தணிவில திசைதாவித் குழைசெறி பீபவிரு கவுன்படு மதவறி குறுகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாளி - சில அம்புகள்,—கழைசெறி அடிநிலை தழல்பட நெடு முடி கடல்பட இருள் காறும் முழை செறி மலைபல பொடிபட இடிபட முடுகின - மலைகளினது மூங்கில்கள்கெறித்த அடிப்புறத்திற் அக்கினிபத்தவும் கெடல முடிசை கடலிற்போய் விழவும், இருளைக்காறுகின்ற முழைகள் கெறித்த அம்மலைகள் பலபொடியாகவும் இடியைப்போல விரைத்துநின்றன,—சிலபாணம் - சிலபாணங்கள்,—கழைசெறி அடவிசை தருவின விசையொடு தணிவு இல திசை தாவி-தழைகள்செறித்த காடுகளை ஆராய்ந்த விசையொண்டு தாமதிபாது திக்குகின்றன,—குழை செறி இடி இருகவுள் படு மதவறி குறுகின - குழைத்த செவியையுடைய வரணவளின் இரண்டு தோப்புளினும் உண்டாகின்ற மதத்துவாரத்திலுள்ள துழைத்தன. ஏ-து.

தழல்பட, கடல்பட, பொடிபட, முடிபின் எனவும், தனிவிலகல்பத் தாவிக் குறுகின எனவும் முடிக்க. சனாநெறி அடிசிலை தழல்படவும், மேகங்கள் கொஞ்சலாகல் முடி கடல்படவும், மலை பொடிபடவும் முடிபின் என முடித்து. பாணங்கள் கழையிற்சென்று பற்றலாகல் தழல்படவும், மேகம் களிற்சென்று ஊடுருவலாத் கடல்படவும், இடிபோற்சூக்கலான் மலைகள் பொடிபடவும் முடிபின் எனப் பொருள்கோடலுமாம். (அ)

சம்பர வரிவீடு தருகணை இருபுடை ததைவொடு தரைபாயத் தீவ தும்பைகொடொடையவன் விடுகணைகடுகிய துணையொடுமிசைபோ செம்படுல னுழைதரு கணைவினை கனலுடல் செறிதர வரமேனி வெம்பினே பணிசில சிதைகொடு கடுகிய மிசைபுரு வனபேரலும்.

இ-ள். சம்பரவரி இவ் தருகணை இருபுடை ததைவொடு தரைபாய - இத்திரன் செலுத்திய தகைமைபொருத்திய பாணங்கள் இருபக்கத்திலுஞ் செறிவோடு பூயிப்பாய, - தும்பைகொன் தொடையவன் விடுகணை கடுகிய துணையொடு மிசை போல - தும்பைமாலையைத் தரித்தலானபய இரகு விடுத்த பாணம் வினாத்து செல்லுவின்ற வேகத்தோடு மேலாகப்போகான (எது போலுமெனின்), - செம் பிலன் நுழைதரு கணை வினை கனல் உடல் செறிதர - செவ்விய பாதலத்தில்நுழைந்த அப்பாணங்களிலுண்டான அக்கிணி உடலிற்செறிய, - தூரம் மேவி வெம்பின பணி சில சிதைகொடு கடு உருமிசை புருவான போலும் - பாதலத்திற்பொருத்தி வெப்பமுற்ற பாம்புகள் சில சிறகுகைக்கொண்டு ஈஞ்செனரிய ஆகாயத்திற் பறந்து செல்லுதலைப் போலும். எ-து.

பேரவ தொழிற்பெயர். பாயப்போவ புருவனபோலும் என முடிக்க. (1)

கலிகெழு சுடர்விடு கழலவன் விடுகணை ககனம துறவேரட
நலிவறு மகபதி விடவிட வருகணை கவைவறு தரைவிழவ
வொலிகெழு பவவாழு முயவுற விரைவினெடு கெழுநக நெவேரடி.
மலிகணை புருவிய வழிவழி கருமுகின் மழைசொரிவனபோலும்.

இ-ள். கலிகெழு சுடர்விடு கழலவன் விடுகணை ககனமது உற ஓட - ஒலிபொருத்திய ஒளிவைப் காலுவின்ற கழலையுடையவானபய இரகு விடுத்த பாணங்கள் ஆகாயத்தில் ஓட, - நலிவு அது மகபதி விடவிட வருகணை கவை அது தரைவிழவ - கேடந்த இத்திரன் விடவிட வருகின்ற அம்புகள் குத்தமில்லாத பூயியில்விழவன (எதுபோலுமெனின்), - மலிகணை ஒளிசெழு பவவாழும் உயவுற விரைவினெடு கடு முகடு உற ஒடி உருவிய வழிவழி - மிகுந்த பாணங்கள் ஒலிபொருத்திய வாயும் வருத்தும்படி விரைவொடு கடந்திரங்கன்பொருத்திய அண்டமூகட்டைப்பொருத்த ஒடி உருவிய வழிதோறும், - கருமுகின் மழை சொரியன போலும் - கரிய முகில்கள் மழைவைப் சொரிதம்போலும். எ-து

ஒடவீழ்வு சொரிவனபோலும் என முடிக்க. வீழ்வ சொரிவன என் பன தொழிற்பெயர். வழிவழியென்பது பன்மைபற்றிய அடுக்கு. (அஉ)

கேது.

படிக்கொடி மகிழ் வெம்போர் படுதலும் வென்றிப் பைம்பூர் தொடிக்கொடி துவங்கும் வெய்ய சுடர்முகக் கணையொன்றுப் படிக்கொடி நிகர்ப்பத் தோமி னனிவிசும் பரங்கி னாடு [யா மிடிக்கொடி விழுவெய்திட்டா னிணைபில்லிற் றடக்கையானே.

இ-ள். படிக்கொடி மகிழ் வெம்போர் படுதலும் - இவ்வாறு இருவருத் தும் பூமிதேவி மகிழும்படி வெவ்வியபோர் கெழ்த்தபொழுது, —இணை இல் லில் நடக்கையான் - ஒப்பில்லாத வில்லையென்றிய கையையுடையவனாகிய இரஞ்—பை பூ தொடி வென்றிக்கொடி துவங்கும் வெய்ய சுடர்க்கணை ஒன்று உய்யா - பசிய பொலிவாகிய விரையலையணிந்த வீரலக்குமி விளங் கும் கொடிய அக்கினிபாணமொன்றைச் செலுத்தி, —படிக்கொடி நிகர் ப்ப தோமில் விசும்பு அரங்கில் தனி ஆகும் இடிக்கொடி விழ எய்திட்டான் - நடனமகளைச் சர்ப்பத் குற்றமில்லாத ஆகாயமாகிய அரங்கில்ல மிகவும் ஆடு தின்ற இடிக்கொடியானது அற்றுவிழும்படி எய்தான். எ-து.

உய்யா எய்தானென்க. தன்நிலைவன் தேவனோடு போர்செய்தமை யிற் படிக்கொடி மகிழ்ந்தான் என்க. (அஉ)

திறந்தரித் துவக மூன்றும் விழுங்குபு தூமக் தேக்க நிறந்தரித் தொலையும் பற்றி நெருப்பெழ விழ்ந்த வானி மறந்தரித் தனந்த னுச்சி வகர்ப்படப் போகிக் கூர்மப் புறந்தரித் தக்க னாற்றுப் புணல்குடித் தாறிற் றன்றே.

இ-ள். திறம் தரித்த உலகம் மூன்றும் விழுங்குபு தூமக் தேக்க - வலிமையைப்பொருத்தி உலகங்கள் மூன்றையும் விழுங்கிப் புதை நிறையு மாறு, —நிறம் தரித்த தொலையும் பற்றி நெருப்பு எழ விழ்ந்த வானி - நிறத் தைப் பொருத்தி எப்பொருள்களாலும் பற்றி நெருப்பு உண்டாக விழ்ந்த இடி க்கொடி, —மறம் தரித்த அனந்தன் உச்சி வகர்ப்படப் போகி - மறத்தன்மை வையப்பொருத்திச் சேடலுடைய உச்சி பினக்கும்படிசென்று, —கூர்மம் புறம் தரித்த - ஆகிகூர்மத்தின் குறுகிற்றங்கிச் சென்று, —அங்கண் ஆற்றுப் புணல் குடித்த ஆறிற்று - அங்கே உள்ள ஆற்றலோர்க்குடித்த ஆறிவது. எ-து.

தேக்கப் பற்றி எழ விழ்ந்தவானி போகித் தரித்த குடித்த ஆறித்த என இயைக்க. (அஉ)

செவ்விரை கொடியோ கொய்து விட்டினன் நிறந்த விரைத யல்விரை யளவ மென்னை வமரங்கோ னகத்துட் கொள்ளா.

வில்லினை வினைப் பெண்ணில் வெஞ்சின் விசை மூத்தி
மல்வினை வயங்கு திண்டோள் வள்ளலை மறைத்திட்டானே.

இ-ள். செல்வினை கொடியோ கொய்து விட்டினன் சிறத்த விரைத
அல்வினை அளகம் என்ன - (இரகுமகாரசன்) இடிக்கொடியையக கொய்து
விழுத்தினன் (அன்று) மறு சிறத்த வீரலக்குமிடின் இருளையொத்த அள
கத்தையே (கொய்து விழுத்தினன்) என்று, —அமர் கோன் அகத்தில் கொ
ள்ளா - இத்திரன் தன்மனத்துட் கருதி, — வில் வினை வினையில் எண்ணில்
வெம்சின் விசைம் உந்தி - வித்தொழிலினால் அகவிற்றத் கொடிய கோபத்தை
யுடைய அம்புகளைச் செலுத்தி, —மல் வினை வயங்கு தின் தேள் வள்ளலை
மறைத்திட்டான் - மற்போர்முற்றிய விளக்குகின்ற திண்ணிய புயல்களையு
டைய இரகுமகாரசனை (க் தெரியாமல்) மறைத்தான். எ-று.

கொள்ளா உத்தி மறைத்திட்டான் என முடிக்க. செல்வினைகொடி -
மேகத்தினுண்டான (இடியாகிய) கொடி. வில்வினைவினை - வில்விற் செய்
யப்பட்ட தொழில். மல்வினை என்பதற்கு மற்போரைச்செய்கின்ற எனினு
மாம். (அதி)

நீழுகப் பகழி யொன்றிற் செறிவனை பனைத்துக் தீத்துக்
காய்முதப் பகழி யென்று தொடுத்தது கடியு மேல்வை
பாய்முதப் பகழி யென்றி லெண்ணில பரப்பிப் பல்சூர்
வாய்முதப் பகழி யொன்றும் வரிவினா னறுத்தான் மன்றோ.

இ-ள். நீழுகப் பகழி ஒன்றில் செறிவனை அனைத்தும் தீத்து - (இரகு
மகாரசன்) அக்கிணியாண்மொன்றினாலே கொருங்கிய அம்புகளனைத்தை
யும் அழித்து, —காய்முதப்பகழி ஒன்று தொடுத்து - (இத்திரன்மேல்) அக்கி
ணியாண்மொன்றைச் செலுத்தி, —அது கடியும் ஏல்வை - (அவன்) அதனை
கெட்டிம்பொழுது, —பாய்முதப் பகழி எண்ணில் ஒன்றில் பரப்பி - பரத்த
முகத்தையுடைய பாணங்கள் அளவில்லாதவற்றை ஒரேதொடையிலே
(அவன்மீது) பரப்பி, —பல் சூர் வாய் முதப் பகழி ஒன்றும் வரிவில் காண்
அறுத்தான் - பல கூரிய வரையையுடைய முகத்தைக்கொண்ட பாணமொன்
றும் வரிந்த வில்விற்பொருத்திய காணை அறுத்தான். எ-று.

தீத்துத் தொடுத்துப் பரப்பி அறுத்தான் என வினைமுடிபெய்க. பாய்
முதப்பகழி என்பதிற்பாய் என்பதைப் பகழிக்கு விசேடணமாகிப் பாய்கி
ன்ற பாணம் எனப் பொருள்கொள்வாருமவர். (அச)

நீடுபே ராவ காணி விசித்தமா மேரு நேரக்
கேடுபே ராத சாப காணறு குயில வோதை
பாடுபே ருநக மேழுஞ் செவிநெப் பரந்து பப்பின்.
மூடுபே ரண்ட கூட முகடுபுக் கடங்கிற் தன்றே.

இ-ள். நீடு பேர் அரவம் காணி யிடுத்த மர மேரு கேர் அக் கோடு பேராத சாப காண் அது குயில ஓதை - செடிய பெரிய வாசகிப்பாம்பா னிய காணைக் கட்டிய பெரிய மேருவாடிய வில்லை ஒத்த அத்தவினவுகீங்காத வில்வினது காண் அற்ற மேரொலியின் ஓசையானது, — பாடு பேர் உலகம் எழும் செவிறிற் பரந்து - பெருமைபொருத்திய உலகங்கள் எழும் செவிட னையும்படி பரந்து, — பப்பின் மூடு பேர் அண்டகட முகடு புக்கு அடங்கி த்து - பரப்போமூடிய அண்டகடமுகட்புக்குத்த அடங்கியது. ஏ-று.

ஓதை பரந்து அடங்கிற்று என முடிச்சு. உலகமேழுஞ் செவிறத்தக்க ஓதையை வினக்கத்தக்க வின்னுண் ஈன்பார் நீடுபேரவாணியிடுத்தமா மேருபேரக் - கோடுபேராதசாபகாண் என்றார். (அவ)

ஏமச்சூட் டிசைச்சுத் தின்னா னாறுத்தது மிவன்போர் வாகை
காமச்சூட் டெடைய வீரன் மற்றொன்றி னடுங்கா னென்னுத்
தாமச்சூட் டிலங்கு தெய்வத் தாருவ னலர்ந்த தாம [ன்.
வாமச்சூட் டிசைச்சுத் வன்வாய் வச்சிரப் படைபை யுய்த்தா

இ-ள். இவன் ஏமச் சூட்டு இசைச்சுத் தில் காண் அறுத்ததும் - இந்த இரகமகாராசன் பொன்னரிமாலை தூக்கப்பெற்ற வில்லின் காணை அறுத்த வளவில், — போர் வாகை காமச் சூட்டு உடைய வீரன் மற்று ஒன்றின் கடு ம்காண் வன்னு - போரிவனியும் வாகைமாலையையுடைய வீரனாகிய இரகு மகாராசன் வேறென்றதும் கடுங்கமாட்டானென்று கருதி, — தாமச் சூட்டு இவங்கு தெய்வத்தாருவன் - ஒளிபொருத்திய துதலணிவினங்குதின்ற இந் திரன், — அலர்ந்த தாம வாமச் சூட்டு இசைச்சுத் வன்வாய் வச்சிரப்படையை உய்த்தான் - அலர்ந்த பூக்களாற்றெடுத்த அடியிய மாலையுட்ப்பெற்ற கூரிய வாயையுடைய சூவிசப்படையைச் சொலுத்தினான். ஏ-று.

ஏமச்சூட்டு என்பதற்குப் பொற்கூஞ்சுமென்பாருமுளர். தெய்வத்தாரு வன் - தேவதாருகையுடைய இத்திரன். என்கு உய்த்தான் என இவையக்க.)

பிற்பட வனிவம் வெய்ய பேரழற் கொழுந்துச் சம்மை
முற்படப் புறம்பு சூழ்ந்த மூடிருட் பிழம்பு மாய்த்திட்
பெற்பட வகிலை நீருற் றிடர்ப்பட விமைப்பிற் போகித்
கொற்பட விலங்கும் வேலான் மார்பகங் குனித்த தன்றே.

இ-ள். அனிவம் பிற்பட - (வேதத்தினாலே) வாயு பிற்படவும், — வெ ய்ய பேர் அழல்கொழுந்துச் சம்மை முற்பட - (காலுகின்ற) வெப்பமான பெரிய அக்கினியின் கொழுத்துக்கட்டம் முற்படவும், — புறம்பு சூழ்ந்த மூடு இருள் பிழம்பு மாய்த்திட் என்பட - சக்கரவாகினியின் புறத்திற் சூழ்தான் மூடிய இருப்பிழம்பு அழித்து ஒளியுண்டாகவும், — அனிவம் நீருற் றிடர்ப்பட - உலகம் அழிவுற்ற இடர்ப்படவும், — இமைப்பின்

போதி - இவையப்பொழுதிற் சென்று,—சொல்பட இலங்கும் வேறாக் மாப் பகம் குளித்தது - கொற்றொழிப்பொருத்தி விளங்கும் வேறையுடையவ னாயி இரவுநின் மார்பின்கண் மூழ்கியது. எ-று.

பிற்பட, முற்பட, ஏற்பட, இடர்ப்படப் போகிக் குளித்தது என முடி க்க. கொற்பட என்பதற் பட என்னும் செய்வெனெச்சம் செய்தெனெச்சப் பொருளில் வந்தது. (அக)

குழந்தை தானே போர்கட, மெய்யெனென் துயரிக் குறையா விழ்தத்து தெளிவுற் றன்னார் விவரத்துடன் வேறாகை போதி மூழ்தத்தனின்கொண்டிப்ப வொருகணத்தெழுந்து நெஞ்சக் காழ்த்த வெருளி பொங்கக் கருஞ்சும ரதனின் மூண்டான்.

இ-ள். துயரில் தோயா குழந்தை தானேயோர் கண் துளியொடும் வீழ் தத்து - (வந்திரம் மார்பிற் குளித்தலானே) துன்பத்திலமிழ்ந்தித் தன்னைக் குழந்தை சேனாவிரது கண்ணிற்றுளியோடும் வீழ்த்து,—காழ்த்த வினை சொல்கு உய்ப்பத் தெளிவுற்று அன்னார் விரைந்து தன் ஒவையோடும் ஒருகணத்து எழுந்து - கழுநாற்றாற்பட்ட கல்வினைகொண்டு செலுத்தலாற் தெளிவடைத்து அவ்வீரர் விரைந்து கடத்தாடுகின்ற ஒவியோடும் ஒருகணப் பொழுதிலே எழுந்து,—கொஞ்சம் காழ்த்த வெருளி பொங்க கெடும் சமரத னில் மூண்டான் - மனத்தில் வயிரம்பொருத்திய கோபத்தினால் கடிய போரிலே மூண்டான். எ-று.

தோயா, வீழ்த்து, தெளிவுற்று, எழுந்து மூண்டான் என்க. துளி அருகையையும், ஒகை மகிழ்ச்சியையும் குறிப்பித்துகின்றன. (கஉ)

புறையகல் குவிசம் பாய்ந்த புண்ணிழி குருதிப் பூட்செவ் வரைபகன் மார்பின் வாகை வள்ளலை மகிழ்த்து நோக்கா விரையக கொடுங்க னோஞ்ஞாற் றிரட்டியா னிமிருத் திய வரைபகன் மதூர வாய்கை யின்னண முறைப்ப தானான்.

இ-ள். நிரை அகல் போடும் கண் ஐஞ்ஞாந்து இரட்டியான் - விரை யான அன்ற தெடிய ஆயிரக்கண்ணையுடையவனாகிய இத்திரன்,—புறா அகல் குவிசம் பாய்ந்த புண் இழி குருதி பூண் செவ்வரை அகல் மார்பின் கண்ணை மகிழ்த்த நோக்கா - ஒப்பில்லாத குவிசம்பாய்ந்த புண்ணினின்றுஞ் சொரிவின்ற இரத்தமாகிய ஆபரணத்தையுடைய சிவந்த மலைபோன்ற மார்பினையுடைய இரகுவை மகிழ்த்த பார்த்து,—திய உரை அகல் கிரிமும் மதூர வாய்கை இன்னணம் உரைப்பதானான் - நிமையான மொழியை நீக் கிய மிகுந்த மதூரமான வார்த்தையை இவ்வாறு சொல்லுவானான். எ-று.

புண்ணிழிகுருதிப்பூண் என்பதற்குப் புண்ணாயி சொரிவின்ற இரத் தம்பொருத்திய ஆபரணம் எனினுமாம். விழுப்புண்ணுதலின் ஆபரணமென் னுக் கோத்தா உரைப்பதானான் என முடிக்க. (கச)

மாண்மதி படைத்த கல்வி வரிசிலைத் தடக்கை நம்பி
கேண்மதி விசம்பு தாவுங் கிரிச்சிறை யரிந்த வென்றி
நீண்மதித் குவிசம் பாயப் பிழைத்தவர் நின்னை யல்லா
ஞாண்மதி புலகிற் பின்னை யுண்டென நனிற்ற லாமே.

இ-ள். மாண் மதி படைத்த கல்வி வரிசிலைத் தடக்கை நம்பி கேள் -
மாட்சிமைபொருந்திய அறிவினையும் பெற்றகல்விவினையும் உடைய வரிந்த
வில்லியேந்திய நீண்ட கைகையுடைய சம்பியே கேட்டுத், — தான் மதி
உலகில் - புதிய சந்திரனையுடைய உலகத்திலே, — விசம்பு தாவுங் கிரிச்சிறை
அரிந்த வென்றி நீள் மதி குவிசம் பாயப் பிழைத்தவர் - ஆகாயத்திற் பறக்
கும் மலையின் தொகையரிந்த வெற்றியையுடைய நீண்ட மதிப்பைக்கொண்ட
கந்திரையுடைய பாய்த்து ஊடுருவப் பிழைத்தவர்கள், — நின்னை அல்லால்
பின்னை உண்டென உயிற்றல் ஆமே - உன்னையல்லாமல் வேறுபேர் உள்
வன்று சொல்லாதல் கூடுமோ, எ-று.

வீனா கூடாமை குறித்துகின்றது. கேண்மதி என்பதில் மதி முன்
வரிவாயை. (கஉ)

ஆதலா னுலக மூன்று மருவளி யறிந்து தம்பிற்
காதலாற் புகழத் தக்காய் கண்டுழி மகிழ்ந்தே னின்னைத்
நீதிலா மணக்கண் வேறு தெரிந்திடல் சிறந்த வாகி
யீதலாற் பெறுக ளீர்த்தேன் வேண்டுவ விசைத்தி யென்றான்.

இ-ள். ஆதலால் - ஆகையினால், — உலகம் மூன்றும் அருவளி அறிந்து
தம்பியில் காதலால் புகழத்தக்காய் கண்டுழி நீன்னை மகிழ்ந்தேன் - மூன்றுவ
கத்தாரும் அரிவ வாயையை அறிந்து தங்களுள் வீருப்போடு புகழத்தக்கவனே
(எழக்) கண்டபொழுதே உன்னை மகிழ்ந்தேன், — நீது இவ்வா மணக்கண்
வேறு தெரிந்திடல் - நிமையற்ற மனத்தின்கண்ணே வேறொன்றையுஞ்
சின்றியாதே, — சிறந்த வாகி காதலால் வேண்டுவ பெறுக ளீர்த்தேன் இசைத்தி
என்றான் - சிறந்த குதிரையாகிய இதனையேயன்றி (இன்னும்) வேண்டிய
வற்றைப் பெறுக தந்தேன் (அவற்றைச்) சொல்லுதி என்றான். எ-று.

ஆதலாற் கண்டுழி மகிழ்ந்தேன் என இயைக்க. (கங)

அத்தலை பிளவ றுறு மறைகுலான் யாக னுறு
மூய்த்தலை வருது முற்றும் பலத்தினை யுதவு வாயா
னத்தலை பழன நன்னாட் டெக்கைக்குன் னையக்கொ தே
சித்தலை நிகழ்வை யெல்லா மிப்பம்பவும் வேண்டு மென்றான்.

இ-ள். அத்தலை இயைவ் தாலும் அறைகுலான் - அவ்விடத்து இன்
மைப்பருவத்தைப்படைபவனாகிய இரகுவும் சொல்லுதான், — யாகம் தூதம்
உய்த்த அலுவலுத முற்றும் பலத்தினை உதவுதல் - யாகங்கள் தூதம்

செய்யப்பட்ட அலைபடாது முடியும் பயனைத் தருவாய்,—உன் கலம்
தோள் தாடல் - (அன்றியும்) உனது கண்மையத்கொண்ட துதிநூல்.—
கத்து அலை பழன் கன்னுடு வந்ததக்கு - சங்குடன் அலைகின்ற உயங்களைக்
கொண்ட கவ்வாட்டையுடைய கன்பிதாவுக்கு,—இத்தலை நிதழ்வையெல்
வாம் இயம்பவும் வேண்டும் என்றான் - இவ்விடத்து நிதழ்வையெல்லாம்
செய்வதும் வேண்டுமென்றான். ஏ-று.

ஆல் அலைநிலை. உம்மைகள் மூன்றும் முறையே எச்சப்பொருளிலும்,
முற்றுப்பொருளிலும், எச்சப்பொருளிலும் வந்தன. (கச)

அன்னதே பக வென்னு வதைத்தவா நானுளி வையன்
பொன்னக ரதளிற் புக்கான் சுதக்கனை புதல்வன் குறு
கன்னகர் மீண்டான் தாது நடத்தவ னும் வேற்றை
மன்னவன் முன்னர்த் தோன்றி வாழிய வென்ன நின்றான்.

இ-ள். அன்னதே ஆக என்னு அனைத்தவாறு அருளி - அங்குறே
பாகுத என்று (அவன்) கேட்டவாறே கொடுத்த,—ஐயன் பொன் கரை
ளிற் புக்கான் - இத்தான். கவர்க்கலோகத்திற் புருந்தான்,—சுதக்கனை
புதல்வன் குறுகும் கன்னகர் மீண்டான் - சுதக்கனை புதல்வனாகிய இரகுலும்
கவ்வ கரைகோக்கித் திருப்பினான்,—தாது நடத்தவன் நாம் கைல் கை
மன்னவன் முன்னர்த் தோன்றி வாழிய என்ன நின்றான் - துதாக்கச்சென்
தவன் அச்சம்பொருத்திய வேலையெந்திய கையைபுடைய திலீபனுக்கு
முன்னரே தோன்றி வாழுக என்று வாழ்த்தி மின்றான். ஏ-று.

எகாரம் தேற்றம். உம்மை எச்சம். (கதி)

அன்னவ் விடத்த னாக வரசனா ரமைந்து கோக்கி
பின்னனில் விடத்த னென்ன ஞ்ணர்புல னின்மை யாலே
பென்னவெல் விடத்தன் வந்த தென்றைகொ லென்ன யாலே
பின்னனில் விடத்த னென்னு வடைந்தமை யியம்பு கின்றான்.

இ-ள். அன்னன் அவ்விடத்தன் ஆக - அத்துதவன் அவ்விடத்தே
சென்று நின்றானே,—அரசனும் அமைந்து கோக்கி - திலீபமாராரானும்
உற்றுநோக்கி,—இன்னன் இவ்விடத்தன் என்ன உணர் புலன் இன்மை
யால் - இவன் இவ்விடத்தன்னைவன் கன்று' (சட்டி) அறிகின்ற அறிவு
இவ்வாமைபினாலே,—என்னன் அவ்விடத்தன் வந்தது என்ன என்ன -
நீ எவன் அவ்விடத்திலுள்ளவன் வந்தகாரனாம் யாது என்று வினாவு,—
யான் இன்னன் இவ்விடத்தன் என்ற அடைந்தமை இயம்புகின்றான் -
யான் இவன் இவ்விடத்திலுள்ளவன் என்று கூறிப் பின் வந்தகாரனத்தகதி
கூறுகின்றான். ஏ-று.

முன் ஒருகாலத்தும் கண்டறிபாமைபினாலே ஞாபகத்திற் அகலறிவு
இல்லா என்பார் உணர்புலனின்மையாலே என்றார். இன்னன் என்னன்

உசுக்

இ ர கு வ ம் பி ச ம்.

என்பவைகள் பெயரைச்சட்டிகின்றன. கேட்கி என்பதற்கு என்ன என்பதில் விருதியோடு முடிந்தது. (கஉ)

தற்பெயர் எனத்த மேனாஞ் சதக்கிரது தென்னுக் தாழ்வில் சொற்பெயர் பிறராற் கொள்ள விடான்றனித் தூத னாவேன் முற்பெயர் சொடித்தி யார்க்கு முடிப்பரும் யாக முற்றிப் பிற்பெயர் கொள்வா னின்றோ யடைந்தமை பெரிது கேட்டி.

இ-ள். தன் பெயர் அனத்தமேனும் சதக்கிரது என்னும் தாழ்வு இல் சொல் பெயர் பிறரால் கொள்ள விடான் தனித் தூதன் கூவேன் - தன்னுடையபெயர் அனத்தமாகவுளதாயினும் சதக்கிரது என்னும் மேவான சொற்பெயரைப் பிறராற் கரைப்பட விடாதவனாகிய இர்திரனது ஒப்பற்ற தூதனானேன். — முற்பெயர் ஒடித்து யார்க்கும் முடிப்ப அரும் யாகம் முற்றி யின் பெயர் கொள்வான் நின்றோய் - முற்கூறிய (இர்திரனுடைய) அப்பெயரை அழித்து எவர்களாலும் முடித்தற்கரிய யாகத்தைமுடித்துப் பின் அப்பெயரைக்கொள்ளும்படி கின்ற அரசனே, — அடைந்தமை பெரிது கேட்டி - யாவ்வந்த காரணத்தை யிதவும் கேட்குதி. ஏ-று.

சொற்பெயர் சொல்லாகிய பெயர், வினைத்தொகை எதுகைகோத்தி வலிந்து நின்றதுஉமாம். அனத்தமேனும் விடான் எனவும், ஒடித்துக்கொள்வான் நின்றோய் எனவுமுடிக்க. முற்பெயர் ஒடித்து என்பது முன்னுள் அப்பெயராகிய திலீபனைன்னும்பெயரை ரீக்கி எனவும், பிற்பெயர் என்பது பின்னேபொருத்தும் பெயராகிய சதக்கிரது என்னும் பெயரை எனவும் பெருக்கொள்ளக் கிடந்தமையுக் காண்க. (கஉ)

வார்த்தரு முனது செம்மன் மனத்தினின் வாசி போதப் புரத்தொரு தடையு மின்றிக் காத்தனன் போந்தான் என புரத்தருக் தவன் மாணவ யொருபெருந் தேவன் கொண்டு கார்த்தனன் போத வானீர் கண்கழுடக் காணப் பட்டான்.

இ-ள். வரம் தரும் உனது செம்மல் - மேன்மையைப் பெருந்திய உனது புதல்வனாகிய இரகு, — மனத்தினில் வாசி போத ஒரு தடையும் இன்றிப் புரத்து காத்தனன் போந்தான் ஆக - மனோகைத்தேவெ குதிரை கொல் ஒருதடையுமின்றி அன்கு காத்தார் சென்குளுக, — உரம் தரு தவன் மாணவ ஒரு பெரும் தேவன் கொண்டு கார்த்தனன் போத - வலிமைபொருத்திய கேகத்தைபுடைய குதிரையை ஒப்பற்ற பெரிய தேவன் கவர்ந்து கொண்டு மறைத்து செவல், — ஆன் நீர் கண் கழுடக் காணப்பட்டான் - (அப்பொழுது அவ்விரு) காமதேனு னன்னும் பதவின் சவத்தினுலே கண்ணக்கழுவி (அவ்வித்திரைக்) கண்டான். ஏ-று.

காணப்பட்டான் என்பது என்வித் தண்டான் என்னும் பெருப்பாய் கிந்தது. (கஉ)

முற்றொழிந் திறத்து ஊர்தோன் முரட்சுமர் முறொ மென்னும்
பிறற்றொழிந் திறத்தி னுள்ள மகிழ்ச்சியைப் பிடித்துச் சொல்லு
சொற்றொழிந் திறத்து வாசி விடாமையிற் கருக்கி வாத [ஞ
விற்றொழிந் திறத்து விடா வெஞ்சுமம் வினைந்த தன்றே.

இ-ள். முன் தொழில் திறத்து ஊர்தோன் - முன்செய்யப்பட்ட என
வுத்தொழிலின்பகுதியினால் வகுத்தியவனுடைய இரகு.—முான் சமர் முற
ரும் என்னும் பின் தொழில் திறத்தின் உள்ளம் மகிழ்ச்சியைப் பிடித்து -
வலிய போர்வரும் என்று கருதிய பின்வருகின்ற அத்தொழிலின்பகுதி
யினால் மனம் மகிழ்ச்சியைப்பொருத்தி,—சொல்லும் சொல் தொழில் திற
த்து வாசி விடாமையின் - (சமாதானமாய்ச்) சொல்லும் சொல்லின் தொழிற்
பகுதிக்குக் குதிரையை விடாமையினாலே,—கருக்கு இவாத வில் தொழில்
திறத்து விடா வெம் சமம் வினைத்தது - குறையாத விற்றொழிலின்பகுதியி
னால் அழியாத கொடிய போர் (இருவருக்கும்) உண்டாயது. எ-து.

விடாமையின் வினைத்தது என முடிக்க.

(கக)

விரிபுகழ்க் கடவு ளாவான் விற்றொழிந் குடைத்து தான்கொ
னொருதனிப் படைையை பேவ வுரத்தது புகுத னோமும்
பெரிதூறத் தளர்ந்து வீழ்ந்து கணத்தெழீஇப் பின்னும் பாரும்
வெருவரச்சமரின் மூண்டான் விண்ணவன்மகிழ்ந்துசொல்வான்.

இ-ள். விரி புகழ்க் கடவுளாவான் - பார்த்த புகழையுடைய தேனன்,—
வில் தொழிற்கு உடைத்து தான் கொள் ஒரு தனிப் படைையை எவ - விற்
போருக்கு உடைத்து தான்கொண்ட ஒப்பற்ற (வச்சிரப்) படைையைச் சொ
த்த,—அது உரத்துப் புகுதனோமும் - அது மார்பிற்புகுதலும், — பெரிது
உறத் தளர்ந்து வீழ்ந்து கணத்து எழீஇ பின்னும் பாரும் வெருவரச் சமரில்
மூண்டான் - பெரிதாகத் தளர்ந்து வீழ்ந்து கணப்பொழுதியுள்ளே எழுந்து
பின்னும் பாரும் அஞ்சும்படி போரில் மூண்டான். எ-து.

புகுதனோமும் வீழ்த்து எழீஇ மூண்டான் என வினைமுடிபுசெய்க. ()

மாவிதொன் தன்றி வேட்ட பெறுகென மகமோர் தூறு
மாவது முடிவு கொண்ட பலத்தினை யருளுத தென்றான்
தேவனு மருளிப் போளு னென்றான் நேவ குண
சேவனோ வென்றித் தூறு விடுத்தல் னென்று போருள்.

இ-ள். இதய ஒன்று அன்றி வேட்ட பெறுக என - இக்குறிப்பை
ஒன்றையுமேயன்றி (இன்னும்) விருப்பியவற்றைப் பெறா வகிலு
(தேவன்) உதா—மனம் தீர் தூறு ஒன்று முடிவு கொண்ட பனத்தினே
அருளுக என்றான் - (அப்பொழுது இர்பு) வாசலன் தூறு ஒன்றையென்று

பண்ணத் தருக என்று சொன்னான்,—தேவனும் அருளிப்போனான் என்றான் - தேவனும் அருள்செய்து சொன்னான் என்று கூறினானாய்,—தேவனாவான் எனவே என்னைத் துது விடுத்தான் என்று போனான் - அத்தேவனாவான் எனவே என்ருல் என்னைத் துதாகவிடுத்த அவ்வித்திரானே என்று சொல்லிப் போனான். எ-று.

என்றான் என்று போனான் என முடிக்க, என்றான் விளையெச்சமுற்று. (௧௦௧)

கொந்தழிற் குட்டத் திட்ட பொன்னெனக் குலவு போரின்
விந்தையிற் திகழ்ந்த வீரன் விங்குகை விளங்க வாரா
வந்தரத் தவனை வென்றித் டரும்பலன் பெற்ற வாத்ருந்
சிந்தையிற் செருக்கி நின்ற தாதைதான் சென்னி சேர்த்தான்.

இ-ள். கொந்து அழல் குட்டத்து இட்ட பொன் என - திரண்ட அக் கிளியையுடைய குண்டத்திலே இட்ட பொண்ணைப்போல.—குலவு போரின் விந்தையில் திகழ்ந்த வீரன் - விளங்குகின்ற போரிலே விந்தையினாலே விளங்கிய வீரனாகிய இரகு,—வீக்கு இரை விளங்க வாரா - மிக்க இரை விளங்கும்படி வந்து,—அந்தரத்தவனை வென்றிட்டு அரும்பலம் பெற்றவாத்ருந் சிந்தையில் செருக்கி நின்ற தாதைதான் - (நான்) இத்திரனை வென்று அரிய பயனைப்பெற்ற தன்மையினால் மனத்திலே கனிப்புற்று நின்ற பிதாவின் பாதங்களை,—சென்னி சேர்த்தான் - சிவசிறகுடி வணங்கினான். எ-று.

விந்தை-சாமர்த்தியம்; வீரலக்குடி என்றல் சிறப்பின்று. பொன்னெனத் திகழ்ந்தவீரன் எனவும், வாரா சேர்த்தான் எனவும் முடிக்க, போராகிய அக்கிளிக்குண்டத்தில் தன்னை ஒடவைத்து விந்தையாகிய ஒளியால் விளங்கிய வீரன் என விரித்துப் பொருள்கொள்க. (௧௦௨)

செங்கண்மந் தவன்றன் மார்பின் மறுவிலன் செருகிற் கொண்ட
வங்கிதத் தழகுண் டாங்கொ லென்றுகொண் டுகிலம்போற்றும்
பொங்கணிப் புதிய மார்பத் தழுவினான் புனித யாக
வெங்கனற் தாமநாறும் விளங்கொளி மேனி யானே.

இ-ள். செங்கண் அவன்றன் மார்பின் மறு - சிவந்த கண்களையுடைய அவ்விஷ்ணுவின்து மார்பிலுள்ள மறு,—இவன் செருவில் கொண்ட அங்கிதத்த அழகு ஊட்டாங்கொல் என்று கொண்டு - இவன் போரிலே கொண்ட தழும்பினும் அழகுண்டதாமோ என்று (புகழ்த்து) கொண்டு,—அவ்வம் போற்றும் பொங்கு அணிப் புதிய மார்பம் தழுவினான் - உலகத் துதிக்கும் பொலிவாகிய ஆபரணத்தையுடைய புதிய மார்பினைத் தழுவினான்,—புனித யாக வெங்கணத் தாமநாறும் விளங்கு ஒளி மேனியான் - பரிசுத்தமான வெவ்வித யாகக்கிளியின் புகைமழையும் விளங்குகின்ற ஒளிபொருத்திய மேனியையுடையவனாகிய திரீபன். எ-று.

மற்ற அரை. இனி அதனை மறுவோடு சேர்த்துப் பிதித என்னும் பொருளில் வந்ததாகக் கோடலுமாகம். அக்தெமென்ருரோனும் ஏற்புழிக் கோடலாகல் மார்பிற் புண் வந்தே கொங்க. கொண்டு தழுவினான் எனக் கூட்டுக. கொண்டு என்பதை அகிலத்திற்கேற்றல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. அணி-சட்டையுமாகம். இனி விழுப்புண்ணுவிய அணியையுடைய மார்பு எனினுமாகம். “விழுப்புண் மார்பினும் முகத்தினும் பட்டபுண்” என்றார் பரிமேலழகரும். (30௩)

மீறுதற் கிசைந்த யாக விழுப்பல வீக்கம் யாவும்
கூறுதற் கணவிற ஞமோ கொடும்பலக் குறும்பு மாய
வாறுதற் கமைந்த சிந்தை யரசன் பரய்க் கதிரி ஞா
வேறுதற் கமைத்த தோற்றத் திறைவையி னின்ற வன்றே.

இ-ள். மீறுதற்கு இசைந்த யாக விழுப்பல வீக்கம் யாவும் கூறுதற்கு அணவிற ஞமோ - மேற்படுத்திவைத்த யாகத்தினது சிறந்த பயனின் மிகுதியினாலும் கூறுதற்கு அளவுபடுமோ, - கொடும் பலக் குறும்பு மாய ஆறுதற்கு அமைந்த சிந்தை அரசன் பேரய்க் கதிரின் ஆர ஏறுதற்கு - கொடிய பாகமாகிய குறும்பு அழியும்படி அடக்குதற்கமைந்த மனத்தையுடைய அரசன் சென்று மேற்கதிரில் மிகவும் ஏறுதற்கு, - அமைத்த தோற்றத்து இறைவையின் சிந்த - செய்யப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய வணியைப்போல (அவை) சிந்தனை. ஏ-று.

ஞ ஓதிரம்மை. அவை சிந்த எனமுடிக்க. எழுதாய் வருவிக் கப்பட்டது. மரய ஏறுதற்கு என இயைக்க. (30௪)

புறப்புவி யில்லை வென்னப் பொதுக்கடித் தெடுத்த பார
மிறக்குபு வன்னன் மேரு இணையணிப் புயத்தி னேற்றி
யறத்துணை பயனின் றுய்ப்ப வறிவுத்தே ரதனிற் போகின்.
மறப்பலக் குறும்பை வெல்வான் வான்றவ எனத்துச் சார்த்தான்

இ-ள். புறப்புவி இல்லை வென்னப் பொதுக் கடிந்து எடுத்த பாரம் இறக்குபு - புறம்பான பூமியில்லை என்று சொல்லும்படி. பொதுக்கடித்து எடுத்த பூமிபாரத்தை இறக்கி, - வன்னன் மேரு இணை மணிப் புயத்தின் ஏற்றி - இரகுவினது மேருவை ஒத்த இரண்டாகிய அழுவிய புயத்தினை கைத்தி, - அறத்துணை அயல் சிந்த உய்ப்ப அறிவுத் தோதனில் போகி - அறமாயினதுணை பக்கத்தில் சிந்து செலுத்த அறிவாகிய தேசிர்தென்று, - மறப் பலக் குறும்பை வெல்வான் வான் தகவனத்துச் சார்த்தான் - மறத்தன்மையையுடைய பாகமாகிய குறும்பை வெல்லும்படி பெரியதகவனத்தை அடைந்தான். ஏ-று.

ஏற்றிப் போகிச் சார்த்தான் என முடிக்க. (305)

யாகப்படல முற்றிற்று.

திக்கு விசயப்படலம்.

கணிகழல் வீரனும் காவ லான்றரு
புனைமணி முடியொடும் பொலிந்து தோன்றினான்
நிலகரன் நிவர்த்தகா லத்திற் செர்திய
வினவொளி கொடுகன விலங்கிற் றென்னவே.

இ-ள். தியகரன் திவாஅந்தகாலத்துச் செர்திய இன ஒளி கொடு
கனல் இலங்கிற்று என்ன - ஞாயிறு மாலையாகவந்திலே (தன்கட்) செர்
ந்திய டட்டமான ஒளியைக்கொண்டு அக்கினியானது விளங்கினுற்
போல, —கணிகழல் வீரனும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த வீரனாகிய
இரகுவும், —காவலான் தரு மணிபுனை முடியொடும் பொலிந்து தோன்
றினான் - அரசனாகிய திலீபன் (தன் விருத்தாப்பியதஸையிற்) கொடுத்த
அரசோடும் பொலிந்து விளங்கினான். எ-று.

என்னப் பொலிந்து தோன்றினான் என முடிக்க. திவாஅந்தகாலம் -
பகலின் அந்தமாலையாகும்; எனவே மாலையாகும் என்பதாயிற்று. புனை
மணிமுடி என்பதை மணிபுனைமுடி என மாற்றி மணியாற் புனைந்த முடி
எனப் பொருள்கொள்க. புனைதல் அழகுபெறச் சமைத்தல். முடி என்றது
முடியையணிதற்குக் காரணமாகிய அரசனை; காரணகாரிய உபசாரம்.
“வரராஜ்யமாநாணாஹிதா ப்ரதிவாஜ்யாயிகாஸலென.” என்றும்
முதலாம் கலோகக் கருத்துகொக்கி இவ்வாறு பொருள் கூறப்பட்டது.
ஞாயிறு மாலையாகவந்திற்கொடுத்த ஒளியால் அக்கினி விளங்கினுற்போலத்
திலீபன் தன் விருத்தாப்பியதஸையிற் கொடுத்த இராச்சியத்தினால் இரகு
வும் விளங்கினான் என்பது கருத்து. திவாந்தகாலம் என்னும் உவமையடை
புரற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. அக்கினி இயல்பாக ஒளியுடையதா
யினும் ஞாயிற்றின் விளக்கத்தானே தோன்றுகின்ற பின் அது அந்தமய
மாலும்போது அதன் ஒளியோடும்கூடி உலகின்எண் அதிகம் விளங்கினுற்
போல, இரகுவும் இயல்பாகவே தேசமையறையினும் திலீபனுடைய இரா
ச்சியகாலமனரையும் தோன்றுகின்ற பின் அவன் விருத்தாப்பியதஸையிற்
கொடுத்த இராச்சியத்தோடும்கூடி உலகின்எண் முன்னையினும் அதிகம்
விளங்கினான் என்பார் இவ்வாறு கூறினார். (ச)

நிமிர்தரு மிகையினான் நன்னை நேர்ந்துமு
லிமிர்தரு புனைகக்கன வென்று நோக்கிய
வமரிடு மதிபல வரசர் பின்னர்தன்
தமரோடு மடுஞ்சிகைத் தழவினோக்கினார்.

திரு. கிமிர்தகும் திருப்பினூர் தங்கவேலு கோத்திரம் - (அரசாங்கமட்ட உலகில்) மேற்பட்ட கோத்திரப்புகழையுடைய இராகுணம் பெற்று, அந்நாள் கிமிர்தகு புகைக்கணம் வந்து கோத்திரிய அம்ர் இடு மதி பல அரசர் - தீயீய க்காலத்திலே (அவனுடைய அரசினோக்) கொடுத்த புகையோடுகூடிய அக் கிளியாக கோத்திரிய போலாச்செய்திந்த அறிவைப்புகழைய அரசாங்கம் பல கும், - பின்னர் தம் தமரொடும் அமெ லைகத் தழுவின் கோத்திரோர் - அப ளுதிய இவன்காலத்திலே (அதனைத்) தமது கிளையோடும் அறிவிந்த கால லையோடு கூடிய அக்கிளியைப்போல கோத்திரோர்க்கும். எ-று.

திலீபன் காலத்திலும் பர்க்க இலான் காலத்திலே அரசு அதிகம்
மேன்மையடைந்து விளங்கித்தென்பது கருத்து. புலையோடு கூடிய அக்
கெளரியென்றது மூட்டப்பட்டபொழுதே எரிவின்ற அக்கெளரியை, சிவசுத்
தமலென்றது மூட்டப்பட்டபின் கவாஸித்தெரிவின்ற அக்கெளரியை. இவற்
திற்கேற்ப உபமேயத்திலும் பொருள் கொண்க. (உ)

திருச்சைகாசிய கட்டிடப் படைப்பின் நெண்ணித் தூ
பிச்சுமா மண்ணை அளிப்பதற்குத் தேசெனும்
சைக்கச்சோ சூதற்குடைய சிவாங்குக் கஞ்சுமென்
பிச்சுமே கொடுத்திய பெரிது பேணிணர்.

தி-ன். திரு - இலக்குமியரானான்,—இரண்டாம் கண புலப்படாள் என்று என்னிலும் - (விடயங்களைப்பற்றியதில்) விரும்புகின்ற கண்ணுக்கு காணப்படாவின்றி கருதினாலும்,—பிச்சம் ஆம் மண்ணின் நிறைந்ததேதோ எனும் - அழிவற்ற அரணது நிறைவுகொண்ட கார்த்தி என்று சொல்லுகின்ற,—கைக்கரோருகத்திடை விளங்கும் கஞ்சம் என் பிச்சம் கொடுதனது கைத்தாமரைபிணி—த்த லீசங்குகின்ற தாமரைமலரென்னுந் குடைபிசும்.—பெரிது பேணிதான் - மிஷும் விரும்பிச் சேவித்தான். எ-து.

ஏ அரை. கொடு மூன்றாம்வேதமுடைய கொத்துருபு. எண்ணினும் பேணினும் எனவும், நிச்சமம் தேச எனவும், தேசனும் பிச்சம் எனவும் இயைக்க. இராமயினுடைய காந்தியினாலே குடையும் அதனாலே இவர்க்குமி பெரிது போனதும் அனுமாளிக்ஷப்பட்டதென்பார் நிச்சமாமன் என்கிறதைத்தேசனும்... ..பிச்சமேகொடுத்திருப் பெரிதுபேணினும் என்றும், இராமயினுடைய காந்தி மேலெழுந்த குடையோலச் சூழ்ந்துமிதறிவின தேசனும்பிச்சமென்றும் கூறினார். குடையென்று அனுமாளிக்ஷத்தேற்ற தேச என்பது போதர நிச்சமாமன் என்கிறதைத்தேச எனப்பட்டது. “உபாயஜிணுஜெக்யுணகஜெயபுரகிவ்யுயம்—வஜிரவஜிரகவகிஜுணகெஜெவணாஜிராஜுஜீகதி.ஓ.” என்று முதலாம் சமோத்திந்திரியை இங்ஙனாறு சொன்னதப்பட்டத இதனால் இவர்க்குமிவாசம் கூறப்பட்டது. (ந)

சூருதிநா ஸ்ருணிறுவேன் மன்னன் கொற்றமே
சூருதிநா வஸர்தநா வுறைந்து காமரு
பருதிநான் மலர்ப்பொருட் னெறையும் பார்தரு
சூருதிநா யசன்மயி னுதிப்பதா யினான்.

இ-ள். காமரு பருதி காண்மலர்ப்பொருட்டு உறையும் - விரும்பப் படுகின்ற தாமரைமலர்ப்பொருட்டின்மீதிருக்கின்ற, — பார்தரு சூருதி காயசன்மயில் - பூமிசைச் செருட்டின் பிழமாவின் மனைவியாகிய காம களானவன், — சூருதி ஈழ ஒளிறு வேல் மன்னன் கொற்றமே சூருதி - இர த்தந்தோன் துகின்ற பிரகாசிக்கும் வேலையேந்திய அரசனுடைய வெற்றி யையே சூருதி, — காவலர்தம் கா உறைந்து னுதிப்பதாயினான் - காவலரது காவலிருந்து னுதிப்பாளாயினான். எ-று.

பருதிநாண்மலர் - சூரியனால் அலர்த்தப்படும் மலர்; எனவே தாமரை மலர் என்பது பெறப்பட்டது. சூருதி உறைந்து னுதிப்பதாயினான் என வினாமுடிபுசெய்க: உபசாரம். காமரு என்பதில் உகரத்தைச் சாரியையாகக் கொண்டு அழகு எனப் பொருள்கொடலுமாம். இதனால் காமகன்வாசன் உறப்பட்டது. (ச)

ஒருமனு முதலிய மன்ன ரொண்புய
மருதடைந் திடினுமோர் காலு மன்றலைப்
பெருசெனப் புதுமணம் பெற்ற பெற்றியி
னருமலர்ப் புயம்புவி மக்கை நண்ணினான்.

இ-ள். மனுமுதலிய மன்னர் ஒன் புயம் ஒரு மருது அடைந்திடினும் - மனுமுதலிய அரசர்களது ஒன்றிய புயத்தை ஒறுத்தலின்றி விரும்பி அடை ந்திருந்தாளாயினும், — புவிமக்கை - பூமிதேவியானவள், — ஒர்காலும் மன்ற லைப் பெருசென - ஒர்காலும் விவாகத்தைப் பெருதனைப்போல, — புது மணம் பெற்ற பெற்றியின் - புதுமணத்தைப்பெற்ற தன்மையோடு, — ஒரு மலர்ப் புயம் நண்ணினான் - தேன்பொருத்திய மலர்மாலையையணிந்த (இரகு வின்) புயத்தை அடைந்தான். எ-று.

பெருசென நண்ணினான், பெற்றியின் நண்ணினான் எனத் தனித்தனி இயைக்க. இவனுடைய அரசியல் மனுமுதலிய அரசர்களுடைய அரசியலி னும் அத்க்கு சிறந்து புதிதாகத் தோன்றிற்றென்பார் அடைந்திடினும் ... பெருசென ... நண்ணினான் என்றார். ஒர்காலும் மன்றலைப் பெருன் - கன் னினாக, இதனால் அரசரிடையின் மிகுதி உதப்பட்டது. (ச)

உரப்பெயா ததிலரு மும்ப ருணதன்
பரப்பெலா மெல்லெனப் படர்தல் போலவே
நிரப்பதா தியக்கடற் செல்வன் செய்கோல்
புரப்பதா பெண்டினை யனாவிப் போயதே.

இ-ன். உரப் பையோததி வரும் உய்பர் னன் - பர்த்தவலிற்றென்றிய அயிர்தம்,—அதன் பரப்பெனம் மெல்லெனப் பட்டதல்போல - அக்கடலின் பரப்பெனும் மெல்லெனப் பரத்தல்போல,—நிரப் பதாநியங்கடத் செல் வன் செய்யகோல் - நிலையான சேனைக்கடலாகிய செல்வந்தையுடைய இர குவினது செங்கோல்,—புரப்பதாய் என்நிலை அளவியிப் போயது - உரப் பதாய்ப் பூமிவினது எட்டுத்திசைகளிலும் அளவியிச் சென்றது. ஏ-து.

அழுதம் பர்த்தவென்கும் பர்த்தாற்போலச் செங்கோல் பூமியென்கும் பர்த்தது என்பது கருத்து. உவமைமுகத்தானே செங்கோலின் தன் னளிபெற்றும், இதனால் அரசின் தன்மை உதப்பட்டது. (ச)

பர்த்தனி லின்னணம் பருவங் கொண்டெழு
கார்த்தரு கொடையினான் வினங்கக் காட்சியிற்
கூர்த்தரு கலையெலாம் கொடுத்தும் வாங்கியுந்
தீர்வினை யிலாண்றெளி பருவஞ் சேர்த்ததே.

இ-ன். பர்த்தனில் இன்னணம் பருவம் கொண்டு எழு கார்த்தரு கொ டையினான் வினங்க - பூமியில் இவ்வாறு பருவமுற்றெழுந்த மேகம்போ ன்ற கொடையையுடையவ்னாகிய இரகு (அரசியல்புண்டு) வினங்க,—காட் சியில் கூர்த்தரு கலையெலாம் கொடுத்தும் வாங்கியும் தீர்வினையிலான் - தோற்றத்தினால் மிக்ககலையெனயெல்லாம் (தன் மித்திரனாகிய சூரியனுக்குத்) கொடுத்தும் மீனக் களர்க்கும் (அத்தொழிலில் எக்காலமும்) கீணகாலமாகிய சக்திரன்,—தெளி பருவம் சேர்த்தது - (மேகங்களின் மறைப்பைபரீக்கி ஒளி யினால்) தெனிகையடைமன்ற சரந்தாவமானது வந்தடைத்தது. ஏ-து.

இன்னணம் கொடையினான் வினங்கத் தெளி பருவஞ் சேர்த்தது என இயைக்க. பருவங்கொண்டெழுதார் என்றமையினாலே கொடையின் மிகுதி பெறப்படும். இச்செயுளிலே இவ்வாறு பூமியிலே பருவங்கொண்டெழுந்த காராகிய கொடையோன் வினங்கச் சரந்தாவம் வந்தது என்பதுத் தெனரீத் தல் காண்க. பருவங்கொண்டெழுந்த காராகிய கொடையோன் வினங்க என்றது காரகாவம்வினங்க என்றபடி. சக்திரன் சூரியனுக்குத் தன் கலையினைக்கொடுத்து வாங்குபவனென்பதை “பத்திராட்டியினீரிளன்டொழிந்தபல் கலையோன் - மித்திரர்களைக்கொடுத்துப்பின் மீளவுங்கவரவோன்” என்றும் பாரதச்செய்யுளானநிக. (ச)

மேது

இனிப்பா லோது மொழியோடு மேகா நிற்கு முயிரோடுத்
தனிப்பா ருன்னர் தமொறச் சாகுந் தடக்கார் தணர்தேக
நனிப்பான் மையகன் னெறிகுடி கலியும் பாச கிருணாந்
துனிப்பா தகவல் வினைரிக்குந் துயோர் போன்ற கடர்வானம்

இ-ன். இனிப்பால் துதம் மொழியோடும் கலாநிற்கும் உயிரோடும் தனிப்பார் உன்னம் தமொற - இனியையோடு உறவின்ற கார்த்தவையோடு

உடம்பைவிட்டுச் செல்லுகின்ற உயிரோடும் (நாயகரைப்பிரித்து) தனித்திருக்கின்றவர்களாகிய மகளிர்களுடைய மனத்தொழும்படி,—சாரும் நடம் கார் தண்டித்து ஏக - அடைந்த பெரிய மேகங்கள் நீங்கிச் செல்வ,—சுடர் வானம் - ஒளிபொருந்திய ஆகாயம்,—கனிப் பான்மைய நன்னெறிகடி - மிகவும் ஒழுக்கற்குரிய தன்மையையுடையதாகிய சன்மார்க்கத்தைத் தலைப்பட்டு,—நவியும் பாச இருள் நாலும் துணிப் பாதக வல்வினை நீக்கும் ஞாயோர் போன்ற - (தம்மை) வருத்துகின்ற பாசமாகிய ஸங்கம்பந்தித் தோன்றல் தன்பத்தைத்தருகின்ற கொடிய வலிய இருவினைகளையும் நீக்கிய பெரியோர்களைப் போன்றன. ஏ-று.

மொழியோடும் உயிரோடும் தமொநச் சாரும் நடங்கார் எனவும், கூடி நீக்குந் ஞாயோர் எனவும் இயைக்க. பருவங்குறித்துச் சென்ற நாயகரைப் பிரித்திருக்கு மகளிர் அவரைகொக்கி மனமலையும்படிவந்த கார் என்பார் தனிப்பாருள்ளதொழும்பு என்றார். நன்னெறி, சன்மார்க்கம், ஞானநெறி என்பன ஒருபொருளன. ஞாயோர் ஞானத்தைத் தலைப்பட்டு இருவினைகளையும் நீக்கிச் சுத்தாவதையை அடைதல்போல, வானமும் சரற்காலத்தைப்பொருந்திச் சாரைக்கி வெளிப்பை அடைந்தது என்பார் இங்ஙனம் கூறினார். (அ)

தேமா லினைகமன் னவன்புகழ்வான் நீண்ட நோக்கி கம்வலிமுன் [ர் பேசமா றடர் த்தான் நனதளவேயொளித்தல்போன்று போயதுபா வேமா நிரலி நெடுங்கரத்தால் வெந்தி விளைக்கு முதுவேனிற் கோமான் வெந்திட் டொளித்தோடக்குனியும்வானக் கோதண்டம்.

இ-ள், பார் வேமாறு இரவி நெடும் சுரத்தால் வெந்தி விளைக்கும் முது வேனில் கோமான் வெந்திட்டு ஒளித்த துட - பூமி வேருமாறு ருரியன டைய கொடிய இரணத்தினால் கொடிய வெப்பத்தையுண்டாக்கும் முதுவே னிலாகிய அரசன் புறமிட்டு ஒளித்தோடும்படி,—குனியும் வானக் கோதண்டம் - கிளைந்த வானவில்லானது,—தேம் மாலிகை மன்னவன் புகழ்வான் நீண்ட கோக்கி கம் வலி முன் போமாறு அடர்த்தான் - தேன்பொருத்திய மாலையையுடையவரசன் தன்புகழ் வானத்தின்படும்படி கருதி கமறு வலியை முன்னரே அழிப்படி பொருதான் என்ற,—தனது அனவே ஒளித்தல் போன்று போயது - அவனவளிற் பயந்து ஒளித்தலைப்போன்று சென்றது. ஏ-று.

கோதண்டம் போயது என இயைக்க. என்று என்பது எஞ்சுகின்றது. தனதளவில் என்பதற்குத் தன்னளவிலே எனப்பொருள்குறினுமையுமு. டு

கனிக்க வாயிக் குளதானைக் கைவேன் மன்னன் கடன்முரளின் நெனிக்க வாய வெலிகேட்டுச் சிலம்ப தீரிக் திரன்யான மனிக்க வாய நீர்வறந்திட் டகலா வாகை வந்தத்தி லொளிக்க வான்கண் டுறந்தனபோல் விளங்கா நின்ற அழிபூகை,

இ-ன், கனி கலாம் மிக்ருந தாண னாவேய் மன்னன் கடவு முரலின் தெளிக்கல் ஆய ஒளி கேட்டு - கனிப்பைத்தருகின்ற போரில்மிக்க கேளை விளையுடைய னையில் வேலையேந்திய இரகுமகாராசனது கடம்போன்ற முரலினது தெளிவுபொருத்திய ஒகையைக் கேட்டு,—சிலம்பல் நீர் இக் திரன் யானம் - முழக்கம்சீக்கிய இத்திரனுடைய வாகனமாயிய மேகம்,— அளிக்கல் ஆய நீர் வறத்திட்டு அலக ஆகை அத்தத்தில் ஒளிக்க - (உயறிற் ருக்) கொடுக்கப்படுவதாகிய நீர் வறத்து அகன்று நிகர்த்தத்தில் ஒளி க்க,—வான் கண் திறந்ததுபோல் உடுமலை விளங்காநின்ற - ஆகையம் விழித்ததுபோல கட்சத்திரங்கள் விளங்கின. ஏ-து.

நீர் வறத்தல் காவலுந்தலையும் குறித்து நின்றது. இது தற்குறிப்பேற்ற மென்னுமலக்காரம். (௧௦)

ஊனே நயிவெஞ் சரமாரி யுய்த்திட் டொல்லா வுயர்வலியாற் றேனே நலர்க்கற் பகநீழற் றேவ னேருஞ் செருமீதில் வானேர் வெற்பின் மயில்கனிப்ப மன்னன்கணையான்மடிந்தன் னு தானே வீழ்ந்து பிலம்புக்க போல வருமுச் சாம்பினவே.

இ-ன். ஊன் ஏறு அயில் லெம் சரமாரி உய்த்திட்டு - உடம்பில் ஏறுகின்ற கடரிய வெவ்விட பாணமழையைச் செலுத்தி,—ஒவ்வா உயர் வலியால் தேன் ஏறு அலர்க் கற்பக நீழல் தேவை நேரும் செருமீதில் - (பிறர்க்குப்) பொருந்தாத உயர்ந்த வலியோடு தேன்மிக்க மலையையுடைய கற்பகதரு நீழலையுடையனாகிய இத்திரன் எதிர்த்த போரில்,—வான் ஏர் வெற்பின் மயில் கனிப்ப மன்னன் கணையால் மடிந்து - ஆகையத்தில் உயர்ந்த மலையி ல்வலிக்கின்ற மயில்போல்காணாகிய துர்க்கை மணக்கனிப்படையும்படி இர குவினுடைய பாணத்தினால் கொட்டுண்டு,—அன்று வீழ்ந்து பிலம் புக்க போல - அசுவத்தின்பொருட்டுப் பொருத அஞ்ஞான்று விழ்ந்து பாதலத் தித்புகுந்ததுபோல,—உருமுச் சாம்பின - இடிகள் சோர்வடைந்தன. ஏ-து.

தான், ஏ அசுவகன், உய்த்திட்டு நேரும் செரு எனவும், மடிந்து வீழ்ந்து புக்கபோலச் சாம்பின எனவும் வினைமுடிபுசெய்க. வானேர் என்பதை கான் நேர் எனக் கண்ணித்து வானையனாவிய எனப் பொருள்கொட வுமாம். அசுவம் - குதிரை. (௧௧)

கில்லார் கணக மணிப்பைப்பூண் விளங்குந் தொக்கை வேழமட னல்லா ரனக பந்தியென விருண்ட செவ்வி நளிர் தண்கா[னொன் கொல்லார் கிலைமக் கைபரின்பந் துய்த்தே யூடத் தோப்பொரு நிலலா வரர்வத் தினையோரிற் கனியிற் தீர்த்த வினமஞ்ஞை.

இ-ன். கில் ஆர் கணக மணிப் பைப்பூண் விளங்கும் கொக்கை வேழ மடல்லார் அனகபந்தி என - ஒளியார்ந்த போக்குதாம்; மணியாதும்

செய்த ஆபரணங்கள் விளக்கும் முலைகளாகிய யானைகையுடைய மடமை பொருந்திய மகளிரது அனகபந்தியைப்போல,— செவ்வி எனின் தன்கா இருண்ட - செவ்வியமைந்த ருளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள் இருண்டன,— சொல் ஆர் விலைமையை இன்பம் துய்த்து ஊடத் தோய் பொருள் ஒன்று இல்லா ஆர்வத்து இனையோரில் - (வேசியருறவு இருமைக்கும்கூடாது என்று தூல்களிற்) சொல்லப்படுகின்ற அவ்விலைமகளிரது இன்பத்தை அனுபவித்து (பொருளில்லாமையால் அவர்) வெறுப்ப அவருக்குக் கொடுத்தச் செருதற்குரிய பொருள் சிந்தும். இல்லாத ஆசையையுடைய காணைய லாப்போல,—இன மருகாகு களியில் தீர்த்த - கூட்டமான மயில்கள் களிப்பின் கீழ்க்கின. ஏ-து.

கார்காவத்திற்றளிர்ந்த இலைகெனல்லாம் இப்பொழுது முற்றி என்ரு தைத்தன ஆகலின் இருண்ட என்றும், பொருளுள்ளகாவத்திலே அப்பொருளைக்கொடுத்த வேசியரின்பையனுபவித்துப் பொருள்முடிந்தவுடன் அவர்கள்வெறுத்துவிட அதனால் ஆசையிருந்தும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துப் புணர்த்தகுப் பொருளில்லாது வறுமையடைந்த காணையர் களிப்பின் கீழ்க்கினார்போல, மயில்களும் கார்காவம்முழுதும் களிப்பைப்பொருத்திடித்து அதுமுடிந்து சரக்காவம் வந்தவுடன் தமக்கு விருப்பிருத்தும் காலம்மாறின மையிற் களிப்பினின்றும் கீழ்க்கின என்பார் சொல்லார்க்கிலைமையைரின்பத் துய்த்தேயுடத்தோய்பொருளொன்-தில்லாவார்வத்தினையோரிட்களிவித்தீர்ந்தவினமருகாகு என்றும் கூறினார். (கஉ.)

துறைவண் டார்சைத் திருவன்னூர் நிற்பத் துணைக்க ணிழவநனை யுறைவண் டானந் தெளிநீருட் கயலென் றுன்னு மொளிர்வாவி நிறைவண் டாமக் கருவினையின் செம்மல் கரியா நிமிர துகாற் றிறைவண் தே ஈறும்போதிற் செந்தி விளைப்ப செங்காந்தன்.

இ-ள். துறை வண்டு ஆர் சைத்திரு அன்னூர் நிற்ப - நீர்த்துறையிலே விராபலார்த்த சையையுடைய இலக்குயியையொத்தவர்களாகிய மகளிர் நிற்ப,—துணைகண் நிழவநனை - (நீருட்டோன்றும் அவர்களுடைய) இரு கண்களின் நிழலு,—தெளிநீருன் கயல் என்று உறை வண்டானம் உன் றும் ஒளிர் வாவி - தெளிந்த நீரினுள்ளே இருக்கும் கயல்மீன்களென்று நீர்க்கரையில் இருக்கும் கொய்யாடிகளாகக் கருதப்படுகின்றன விளக்கு கின்ற வாலிகள்,—நிறை வண் தாமக் கருவினையின் செம்மல் கரியா - நிறைந்த அழகிய பூக்கையுடைய கருவினையின் பழம்பூக்கள் கரியாக,—நியிர் அறுகால் நிறைவண்டு ஊத - செருகின்ற அறுகையுடைய தெவினைக் கொண்டவாண்டுகள் ஊத,—ஈறும்போதில் செந்தி விளைப்ப செங்காந்தன் - சதிய்யுயினால் அக்கினியை உண்டாக்குவன செங்காந்தன்கள். ஏ-து.

நீராடலுத்த மகளிரின் கண்ணிழலு வண்டானம் கயலென்று கருதப் படுகின வாவி என்றதனால் கார்காவ மழையினால் மகளிராடத்தக்கதாக ருளங்கள் நீரானிறுத்திருத்தன என்பதும், செம்மல்கரியாச்செங்காந்தன்

திக்குவிசயப்படலம்.

உருள

தச்செத்தினைப்பென்றதனாற் காத்தன் பூத்தன என்பதும் தோன்றின.
“அரக்காம்பனெருப்பூதம்” என்றார் பிறரும். (உரு)

பேடிக்கேதும் புதழ்வேந்த னேரா ராய சிலவேந்தர்
பீடிற் றேயும் பெரும்புகழ்போ லக்கா லின்ற பெருகதிக
ணாடிச் கால் பாசத்தி னணுகித் தீய கொலைநாளு
நேடிக்கூட்டிற் கொடியோர்த் தெஞ்சம்போன்ற தெறியெல்லாம்.

இ-ள். நீன் திக்கு ஏதும் புதழ் வேந்தன் கோரா ராய சிலவேந்தர்
பீடிற் றோயும் பெரும் புதழ்போல் - கொடிய திக்குகளிற் போயேறிய
புகழையுடைய அரசனாகிய இரஞ்சிதை பகைவராகிய பூயிலுக்கவரச
ர்களது பெருமையோடு பொருந்திய மிக்க புகழைப்போல, —பெருத்தி
கள் அனேக லின்ற - பெரிய கதிகளெல்லாம் வீர்க்குருக்கப்பெற்றன, —தெறி
யெல்லாம் - வழிகளெல்லாம், —நாடிச் கால் பாசத்தின் னணுகித் தீய
கொலைகளும் நேடிச் கூட்டிற் - (நிற்றாட்டத்தை) ஆராய்ந்து இயம்பாசத்
தைப்போல ஊத்து கொடிய கொலைத்தொழிலை காடோதும் விரும்பி
(உயிர்களை) அடையிக்கும், —கொடியோர்தம் தெஞ்சம் போன்ற - கொடி
யோர்க்களது மனத்தைப்போல ஈரமற்றன. ஏ-று.

கொலைநாளுநேடிக்கூட்டிற் என்பதற்குக் கொலையை காடோதும்
விரும்பிச்செய்து அதனாற் பாவத்தைத் தம்மையடையுமாறு செய்கின்ற
எனப் பொருள்கோடலுமாம். கொலைத்தொழிலைச்செய்யுங் கொடியோ
ரது மனம் ஈரமற்று வறந்திருத்தல்போல வழிகளும் ஈரமற்று வறந்தன
என்பார் கொடியோர்தெஞ்சம்போன்ற என்றார். (உரு)

வேறு.

கைதிக நித்திறப் பருவங் காண்டலு
செய்திகழ் குருஉச் சடர் சிலவு வேலினுன்
மெய்திகழ் மந்திரத் தலைவ ரோடும்மே
மெய்தியின் னணமெடுத்தி னைப்பநாயினுன்.

இ-ள். கைதிகழ் இத்திறப் பருவம் காண்டலும் - இடந்தோறும் விள
ங்குகின்ற இத்தன்மையான சரக்காலதிகழ்ச்சிகளைக் கண்டவனாவில், —
மெய் திகழ் குருஉச் சடர் சிலவு வேலினுன் - மெய்விளங்குகின்ற சிறம்
பொருத்திய ஒளிவிளங்கும் வேற்படையையுடையவனாகிய இரகு, — மெய்
திகழ் மந்திரத் தலைவரோடும் வேறு எய்தி - உண்மையான மந்திரிமா
ரோடும் வேறிருத்து, —இன்னணம் எடுத்த இசைப்பநாயினுன் - இவ்வாறு
எடுத்துச் சொல்லானாயினுன். ஏ-று.

கைதிகழ் என்பதை ஒருசொல்லாகக் கொண்டு பொருள்கோடலும்,
(பயன் தாத்தக்கதாக்க) கையிற் கிடத்த விளங்குகின்ற எனப் பொருள்
கோடலும் பொருத்தம். காண்டலும் எய்தி இசைப்பநாயினுன் என
வினாநுடிப்புச் செய்யு. (உரு)

உரு

சயந்தரு தாணவேன் மன்னர் கைக்கொளுஞ்
சயந்தரு மெப்பெருஞ் சீர்த்தி தன்னினும்
வியர்த்திடு மாதிர விசய மெய்ப்புக
முயர்ந்ததென் நென்மனத் துற்ற துண்டிரோ.

இ-ள். சயந்தரு தாண வேல் மன்னர் கைக்கொளும் - யாணப்படை
வையுடைய வேலையேந்திய அரசர்களிடமின்ற, -சயம் தீரும் எப்பெரும்
சீர்த்தி தன்னினும் - வெற்றியைத்தருகின்ற எவ்வகைப்பட்ட சீர்த்திகளி
னும்பார்க்க, -வியர்த்திடு மாதிர விசய மெய்ப்புகம் உயர்ந்தது என்று - வியக்
கப்படுகின்ற திருவிசயத்தால்களும் உண்மையான புகழே உயர்ந்ததெ
ன்று, -என் மனத்து உற்றது உண்டு - என்மனத்தில் (நர் வண்ணம்) அடை
ந்ததுண்டு. எ-து.

சீர்த்தி தன்னினும் உயர்ந்தது என்று உற்றது உண்டு என இயைபு
செய்க. எப்பெருஞ் சீர்த்தி என்றது யாகம், பகைவரசரோடு பொருதல்
முதலியவற்றால் வருங் சீர்த்தியை. (கக)

மெய்மன மந்திர விதியி னுண்மிசைத்
தெம்மனார் விசயமுந் திருவும் வாரியின்
நெய்மனர்க் களித்திடு மியல்பி னீரிசை
தும்மனக் கருத்தினை நுவலுவீ ரென்றான்.

இ-ள். மெய் மன மந்திர விதியினால் - உண்மையான மனத்தின்பொ
ருத்திய ஆலோசனையின் முறையினால், - மிசை தெல் மனார் விசயமுந் திரு
வும் வாரியின்ற எம் மன்னர்க்கு அளித்திடும் இயல்பினர் - (அடங்காது)மே
ற்படுதலையுடைய பகைவரசரது வெற்றியையும் செல்வத்தையும் அள்ளி
நின்று எவ்வுலகத்தரசருக்குக் கொடுக்குமியல்புடைய அமைச்சர்களே, -
இசை நம் மனக் கருத்தினை நுவலுவீர் என்றான் - (இதன்கண்) இயைத்த
உங்கள் மனக்கருத்தைச் சொல்லீர்கள் என்றான். எ-து.

விதியினால் வாரியின்ற அளித்திடும் இயல்பினர் எனக் கூட்டுக. தெல்
என்னும் மொழியினீற்று வகரம் மன்னர் என்னும் மகரமுதன்மொழி வக்
தவிடத்து “தெல்லென்மொழியே” என்னுஞ் சூத்திரத்து “மவ்வரின் வஃ
கான் மவ்வமாகும்” என்பதனால் மகரமாகத் திரிந்து முடிந்தது. எவ்வு
லகத்தரசர் கருத்தை நுகருத்தில் வைத்து தால்விதியோடும் பொருத்த
ஆராய்ந்து செயத்தக்கது இது செயத்தகாதது இது என்று கண்டு, செயத்
தக்கனவற்றைக் கூறிச் செய்வித்து, அவர்களுக்கு அதனால்களும் வெற்றி
யையும் செல்வத்தையும் அளித்தவியல்புடையோராவதினால் என் கருத்தை
யுக் தப்பாது எண்ணிச் சொல்லுவீர் என்பான் இங்ஙனம்கூறினான். (கக)

என்றது மதிக்கதி ரிறுப்ப சீர்தருந்
துன்றருந் தார்தமே பெண்ணச் சொன்மதிக்க